

לא למסחר
CONFIDENTIAL

מהדורה חדשה מפוארת ומאירת עינים

תלמוד בבלי

עוז והדר

מסכת תוריות

הגמרא וכל המפרשים מסודרים מחדש

רבבות הגהות וציונים ע"פ כתבי יד ודפוסים ישנים
ומראי מקומות חדשים על הדף

ועוד הרבה הוספות חשובות כמבואר במבוא

לא למסחר
CONFIDENTIAL

מהדורת פריעדמאן

צרכים
שבת
עירובין
מסכים
שקלים
ראש השנה
יומא
סוכה
ביצה
תענית
מגילה
מועד קטן
חגיגה
יבמות
כתובות
נדרים
מזיר
סוטה
גיטין
קידושין

צבא קמח
צבא מליטא
צבא חתרא
מנהדרין
מכות
שבועות
פסולת זרה
הוריות
עדות
זבחים
מנחות
סוּלֵן
צבורות
ערכין
תמורה
כריתות
מעילה
קנים
תמיד מדות
נדה

זרעים
מועד
נשים

זוּיקין
קדשים
טהרות

ואלה ההוספות החדשות שהוספנו בהש"ס הזה:

יש מהן שנוספו על כל מסכתות הש"ס ויש שלא באו רק על איוה מסכתות:

אלה מהם נדפסו בפנים הש"ס או על גליון הדף:

- מסכת כלא רבתי - השלמה - מרובה בפרקים ובנוסחאות ישירות יתר על הנוסחא בכל ספרי השלם. (במצאת כב"י רבינו אברהם בר נתן ודודא זצ"ל בעל הצנעה, עם הגהות רבות ופיראם מקומות, ויצא לאור פ"א ע"י בעקדם בית גזן).
- מסכתות קטנות נוספות: מסכתות ספר חוריה, תפילין, מוזה, תצית, (במצאת כב"י וניספו בנפ"מ בשנת הרי"א).
- חלוף גרסאות בש"ס עלם נוסחאות ישנות.
- נוסחאות ישנות ונוסחת הבבלי במסכת שקלים.
- נוסחת הירושלמי במסכת חוריה.
- נוסחאות כתבי יד במסכת מופרים.
- נוסחת הירא"ש לש"י גרם בספר מראות העין להורא"א דל עם פירושו עלה מספר הדוא.
- פירוש רב האי גאון דל למשנות סדר מרחות.
- רב גסים (גאון) בר יעקב דל (תלמיד רב הא גאון ומרבותיו של הר"ף), למסכת ברכות, שבת, ועירובין (ונקרא בשם מפתח מעולין הלהמור).
- כ"י - רבינו חננאל בר הושיאל דל (כ"כ מרבותיו של חר"ף), לחצי הש"ס.
- כ"י - רבינו גרשום בר יהודה מאור הגולה דל (רביה דרבי הרש"י) למסכת תענית ובבא בתרא ולכל סדר קדשים מלבד ברכות.
- רש"י למסכת אבות, עלם נוסחאות ישנות.
- הרשב"ם העקרי למסכת דף פ"ה, פ"ה, פ"ה, ק"ל, ק"א. שלא גרם קרבים פירוש בשנת ת"א ובכל שאר הדפוסים גרם בנפוח פ"י אחר בשמו כפינו בחושה לפי הרשב"ם ב"ד פ"ה סוף ע"א.
- פי רבינו זרחיה הלוי דל (ד"ח בעל המאור) למסכת קנים.
- רבינו אברהם בר דוד דל (הראב"ד בעל ההשגות) למסכת קנים וחמיר.
- כ"י תוספות ר"י זקן דל, למסכת קדושין (כ"י ייחוסו לו חזשמי הספרי, אבל יצא כ"כ פנע כזה, כי בשני מקומות מובא ב"ן ספר ההרומה ומרובה הלא היה תלמידו של ר"י זקן).
- פי רבינו שמואל משאנץ (משאנץ) דל, למסכת קדושין לחשולם מסכת בבב"ם, ולפיראם אחרונים. ועליו מלה גם פי הרמ"ע מפאנו דל.
- כ"י תוספות הר"ש משאנץ ת"ל, למסכת סוטה.
- כ"י תוספות ישנים למסכת יבמות.
- כ"י פי ריב"ן השלם למסכת נדר. הפירוש שגרם בש"ס למסכת נדר ויחוסו לרש"י, הוא באמת לרבינו יהודה בר נתן דל (בדומה מתוך הכ"י שמשאנץ) אולם הגרם משובש מאד, גם חסר מנוח הדבר, ונתנה נמצא פירושו השלם כב"י קדמון ומרדכי וההוספות והשגות שמשאנץ בו גרסו כזה הפירוש ת"ל הגרם בשם רש"י ונקראו בשם נוסחת הרב"ן.
- כ"י פי רבינו יצחק בר מלכי צדק סימפוני דל, למשנות סדר דעים.
- כ"י פי רבינו יהודה בר גימין הרופא דל מנוסחת הענינים (רבי של בעל שגל הקצף), למסכת שקלים.
- כ"י פי רבינו מאיר (מהר"ם) מרומנובורג דל, למסכת גענים ואהלות.
- קובץ פירוש מהר"ם מרומנובורג לסדר פסחות, שדיכאם התור"ם, מלבד למסכת גענים ואהלות שהרשב"ם ע"פ כ"י הג"ל.
- פי רבינו יונה החסיד מגירונא דל, למסכת אבות.
- כ"י תוספות ר"ד מאר רבינו ישעיה די פראנץ (ר' ישעיה הראשון דל) למסכת סוכות ולמסכת גיטין.
- כ"י תוס' חד מקבאי למסכת יבמות, והוא גזרו גזרו של רבינו משה'ם דל. ובאש הספר סוכות בבב"א ובד"א והירא"א דל בודל: "חדש יבמות לחד מקבאי דל, מוכיח לחד אביו לשבת, הוא דזה סוכן הראב"ד, ובא מעשה לפניהם. הירא"א מ"פ ע"כ.
- כ"י פי הר"א"ש דל למסכת נדר, שהיה כב"י ישן בעקד המפרשים של הירא"א דל (והירא"א דל תחום עליו בעצם כ"י קדשו).
- תוס' הירא"ש דל למסכת חוריה (ע"פ הגרם בפנע הא' בפרא).
- פירוש הירא"ש למסכת קטן תמיד ויבדות:
- כ"י תוספי הירא"ש דל למסכת נדר.
- כ"י שיטה מקובצת לרבינו בצלאל אשכנזי דל, קבוצת הגהות וחדושי הראשונים דל לכל סדר קדשים (והסדר רק למסכת חולין) ובדרכה מקומות כב"י פי רש"י ראשונים שמשאנץ כב"י תורה המפרשי האחר שגרם על שם רש"י בכל ספרי הש"ס. (מתקן במידת מגליון הש"ס ש"ל שנמצא בירושלם חוב"ב. והירא"א דל בשב"ד דרב מוכיח לשבת בודל: הגהות מלאות אסמיות מתוך גפ"ת כ"י שדיי ל, ולא רבינו עקי"ב שיצאו לאור הדפוס ע"כ. ולמסכת חולין מתקן בעצם ב"ק של תלמידו הג"מ שלמה בר ישעיה עדי זצ"ל (בעק"ם פי מלאכת שלמה על משנות שעורנו כב"י).

גם הוספות כ"א (א) תחנות מספר ש"ח יצחק על תוספות ישנים למסכת יומא. ובכ"ם שגרם ב"ן מלפניו ע"י ש"ח יצחק הרשפון את תוכן דבריו מפרשים במקומם. ב) מראה מקומות בפרש"ם ורמב"ם למסכת אבות. ג) ציינו הפרקים של תוספתא ב"מ ובר"ש. ד) שנו"י נוסחאות בנקדמת הרמב"ם כב"י ערב. ה) ציינו המסכתות בחתומת.

ועל כל אלה נוספה בו הגהה כפולה ומכופלת מדויקת ומוזקקת שבעתים

- כ"י חרשים תחנות מהנ"ם יעקב עמרין (הרעננין) דל (מעצם ב"ק מגליון הש"ס שלו).
- כ"י חרשים מהנ"ם גר"ל ליישיץ דל, על איוה מסכתות בבב"ק, ומספרו רגל ישרה לארדני וספ"ק.
- חרשים מהנ"ם גר"ם ישראל ליישיץ דל בעהמ"ם תפארת ישראל על משניות.
- כ"י חרשים מהנ"ם צב"י הירש ברלין דל (גבר לבעל חכם צבי דל).
- חרשים מהנ"ם משה סופר דל אברק פרעסכות (בעק"ם שו"ה חתם סופר וכו').
- שרה צופים על הירא"ש לח"ם בצלאל רנשבורג דל (בעק"ם חורה גבר).
- חרשים מהנ"ם זאב וואלקה הלוי מבאסקוויץ דל (בעק"ם סדר משנת).
- חרשים מהנ"ם ברוך פרענקול תאומים דל (בעק"ם ספר ברוך פנעם וכו').
- כ"י חרשים מהנ"ם יעקב צב"י יאליש דל מרינום (בעק"ם מלא חרשים וכו').
- כ"י הגהות למסכת שבעות מהנ"ם ליב ברלין ומהנ"ם ג"ח ח"ים צב"י דל (בעק"ם מעין החכמה).
- כ"י מצפה איתן לח"ם אברהם דל מפינסק (בעק"ם משביל לאות וכו'). (עם תוספת מרובה בבב"ק על חרשים בש"ס רפוס ושמאמר).
- כ"י חרשים מהנ"ם שלמה איג"ר דל, למסכתות שלא נדפסו עוד עליון (מלבד תל מילד).
- חרשים מהנ"ם צב"י הירש חיות דל אברק וואלקא (בעק"ם שו"ה מהר"ץ וכו').
- כ"י קרני ראם לח"ם אהרן משה מויכש דל אברק יאמי (בעק"ם שו"ה תענית ראם). סלל הערות על מהרש"א וחדושי גפ"ת (גם עתה בבב"ק על הדבר מסכתות שגרסו מלפני).
- כ"י הגהות בנו ת"ם שמואל שמועלקא מויכש דל אברק יאמי.
- כ"י צב"י תחנות על תחנות אש"י מהנ"ם יהודה צב"י דל (בעק"ם שו"ה מנחת יהודה).
- כ"י שער הלכותות תחנות מהנ"ם ישכר דל בעהמ"ם פתרי שער"ם.
- כ"י חרשים הרד"ל מהנ"ם דוד לוריא דל מבחאוון ישן (בעל תחנות על מהרש"א ומהר"א וכו').
- כ"י תוספות לחדושי והגהות הרש"ש.
- כ"י חרשים מהנ"ם יוסף תניא ליפא מיייליש דל (בעק"ם שו"ה תפארת יוסף).
- כ"י תחנות למסכת סדר מהנ"ם אשר הכהן דל אברק שערשב (בעק"ם ברכת ראש).
- כ"י חרשים מהנ"ם שמוחה דל אברק דעסו (בנו של ח"ם צבי חרף דל).
- כ"י מלאכת יום טוב מהנ"ם יום טוב ליפמאן דל אברק קאפלי (בעק"ם קדושין יום טוב וכו').
- כ"י בן אריה מהנ"ם זאב בן אריה דל אברק מעל.
- חרשים מהנ"ם אליהו גוטמאכר דל אברק גרין (בעק"ם צפת פנעם).
- כ"י חרשים מהנ"ם יצחק אייזיק חבר דל אברק סקסין (בעק"ם שו"ה ב"ן עולם).
- כ"י חרשים מהנ"ם גרמיה בידך דלוי דל מחבראוונא (בעק"ם שו"ה דברי גרמיה).
- כ"י מראה כהן לח"ם בצלאל הכהן דל מריא פ"ק וילנא (בעק"ם ראשית בבב"ם).
- כ"י חרשים מהנ"ם אלעזר משה הלוי הורוויץ שלימא אברק פינסק.
- כ"י פורת יוסף לח"ם יוסף שלימא מריא פ"ק וילנא.
- הגהות אחרות מהנ"ם על פי חרשים וירא"ש לכל סדר פסחות מהנ"ם שמואל פריינד דל ת"ל.
- כ"י חשק שלמה לח"ם שלמה הכהן שלימא מריא פ"ק וילנא.
- כ"י יפה עינים לח"ם אריה ליב יעלין שלימא אברק בילסק (בעק"ם קול אריה וכו') סלל כ"ם להלמוד ירושלמי, למרש"ם, יקנום, ספ"א, ומבילמא ופירא"א ומסק"ד, עם הערות וחדושים בתלמי גרסאות השנים שבין תלמוד בבלי לירושלמי. (והנה הגהות וז"ל בירושלמי למסכת ברכות ושב"ת לח"ם ליב ברלין דל ויחסים בשם תנייני).
- כ"י המתרגם כולל מאר מלות הלועזיות שביש"י, תוספות וירא"ש, ובפי המשניות להרשב"ם ורש"י.
- כ"י פסקי תוספות, ומסורת הש"ס, ועין משפט, ותורה אור, שכל אלה שכתבו מאר בכל ספרי הש"ס, הוגרו ונקראו בש"ס זה ע"י גרול תחנות.

- חכמת שלמה (מהרש"ל) לפרק חלק, אשר נשכח מכל ספרי הש"ס, ולא גרם ק"ב כ"י ח"ש תחנא א' בשנת ושלמה.
- כ"י חרשים מהרש"ל על הירא"ש למסכת שבת עירובין וגיטין.
- פירש"י והנ"י וכו' שגל הירא"ש, הוגרו ונוספו כ"ם הדבר ע"פ הגרם בפרא בשנת ש"ה ע"י ידי בעל החר"ם.
- כ"י הגהות הב"ח לחלק מהירא"ש.
- תחנות מה' תב"ת ישרים, על אר"ם ועל מסכתות קטנות.
- תחנות מה' ברכת החב"ב ומס' צאן קדשים לסדר קדשים.
- תפארת שמואל, השגות על מהרש"א לח"ם אהרן שמואל קאיינדור דל (מהרש"ק) (בעק"ם ברכת החב"ב) (מלבד תחנותיו על גפ"ת שבאו בסוף המסכתות).
- כ"י פסקי תוספות למסכת מעילה שלא נדפסו עד כ"ה בכל ספרי הש"ס ואחר שצנעם בפסקי חו"ס כ"י ישן על קלף.
- כ"י נוסחאות ישנות בפסקי תוס' שנמצאו כב"י ישן גושן על קלף.
- פי קרבן העדה למסכת שקלים, לח"ם דוד דל אברק דעסו.
- פי ח"ם ח"ים יוסף דוד אולא"א דל (מספרו כסא המים) לאר"ם ולמסכתות קטנות.
- כ"י תוספות להגהות הגר"א דל. ויותר בסדר דעים ומסכת שקלים, מעצם ב"ק.
- הגהות הגר"א למשנות סדר פסחות (מלבד באורו שכתב לקמן שגרם בב"ק).
- מ"ם מהר"ם הגהות למסכת מ"ם לח"ם יהודה ליב הלוי קדל דל ג"ם משאנץ (בעק"ם אש"י יהודה).
- הגהות ותקונים כפי הירא"ש למסכת קטן מס' יעיר קטן.
- ספר תקלין חרתי"ן על מס' שקלים מהלמוד ירושלמי, מהנ"ם ישראל בירש דל מ"ם רשקאב (תלמוד של הגר"א), עם תחנות תר"א דל למסכת חוריה.
- כ"י גמקו הגר"ב תחנות על מהרש"א לח"ם יהודה בב"ד דל אברק סיני (מלבד חרשים על גפ"ת שבאו בסוף המסכתות).
- ספר ב"ד ירושלמי על אבות דב"י גזן, מאה דבר הירושלמי פאלק ב"ד יצחק אייזיק שלימא דל.
- ספר נחלת יעקב למסכתות קטנות, מאה דבר יעקב (יאקב) ב"ד ברוך מייכסות דל.
- עין משפט, מסורת הש"ס, גליון הש"ס וציון ירושלים כלל למסכת שקלים, מאה בעל מפרשי ה"ם דל.
- הגהות על פי הרמב"ם הירש לסדר דעים מהנ"ם שמואל פריינד דל מרינום פרא (בעק"ם דור קדש). וניספו על תגליון כזהם מכלי חכמת שם מרבי.
- כ"י לב חכמים למסכת משנות.
- כ"י פירוש קדמון למסכת מעילה, חובא בשמה מקובצת כ"י בשם "פירוש לא נדע למי".
- אור דורנו הקצור על מסכת יבמות, לח"ם ח"ים מגוואשפט בן הירא"א דל בעק"ם אור דורנו (והגרם פ"א על גליון פסק הירא"ש בש"ס דפוס וויניציאה).
- ספר מהרדורא בתרא למהרש"א, עם חרשים הלכות ואגרות מהנ"ם מהנ"ם משה ב"ד יצחק בוג דל אברק לובלין.
- חכמת מנחה, חרשים מהנ"ם מנחה הענידל דל (ברדיו של מהרש"ל).
- מ"ם ח"ים, חרשים מהנ"ם יחזקיה די סילוא דל (בעק"ם פ"י חרש).
- כללי התלמוד, לח"ם ח"ים בנבנבשתי דל (מספרו ב"דג ושיורי בבב"ל).
- כ"י הגהות ישנות למסכת נדר שכתבו כב"י ספרי ישן על גליון המסכת דפוס וויניציאה שנת רפ"ו.
- כ"י חרשים מהנ"ם משה ב"ד אברהם דל אברק הוראנא (בעק"ם תפארת למשה).
- תחנות ת"ם נתן בורגיל דל, לסדר קדשים ומס' חוריה (מספרו חק נתן).
- כ"י באור הגר"א דל למסכת עירובין ונקרא יד אליהו.
- כ"י הגהות חרשים מהנ"ם דל למסכת חוריה, מלבד אלה שגרסו על הדף כב"י.
- כ"י באור הגר"א למשנות סדר מהרדורא (מלבד אהלות) אשר קבל מנוח תלמוד ת"ם בוג דל משקאב ונקרא ע"י הרד"ל דל, וחלק גדול מנוח כל חרש, שלא נמצא באר.
- ספר אורח מישור למסכת סדר, מהנ"ם יחזק' ב"ד מאיר דל מקרקעניץ.
- תחנות ת"ם יחזקאל היילפרין דל אברק פינסק (בעק"ם סדר הדורות).

גם הוספות כ"א (א) תחנות מספר ש"ח יצחק על תוספות ישנים למסכת יומא. ובכ"ם שגרם ב"ן מלפניו ע"י ש"ח יצחק הרשפון את תוכן דבריו מפרשים במקומם. ב) מראה מקומות בפרש"ם ורמב"ם למסכת אבות. ג) ציינו הפרקים של תוספתא ב"מ ובר"ש. ד) שנו"י נוסחאות בנקדמת הרמב"ם כב"י ערב. ה) ציינו המסכתות בחתומת.

(ט) מנהיגין דף מ"ב
 (י) יבנהו מ"ג (ג) נוסח
 ל: ו"ט"ג, (ד) לקמן ד'
 (ס) שנה סמ. פ"ט לקמן
 י"א. מולין ה': יחולא
 ח"כ דברא דחובה
 פושה ד' ה"י (אות
 רפא), (ו) נעשיו מ"ג
 (ז) יבנהו י"ט. גיטין ע"ז
 כ"מ ל"ה. עירובין פ"ה
 מנהיגין דף מ"ג
 (ח) לקמן ד' ע'
 (ט) (ע"י מורשה)
 (י) בפרק בתרא דף י"א
 (כ) פ"ב ה"י, (ל) ב"ב.

עלמנו צדיק: רב אומר פשוט, דלמלה צדיק
פסול; ור' חזוני אמר חיוב, הואיל ולא הוי
דמיא; **משם האיין** פשוטהו, ולא כל שם
קרן על שגגתו לזמן מקצלתו מידו; **ריש**

אה מהי שייב מהלי
 שגנוה הלי א סתב עקן
 רח:
 ב מהי שייב הלי א
 והלי א סתב עס:
 ג מהי עס שייב הליב
 ופי איליס סתב עס:
 ד מהי שייב מהלי
 ממרס הלי א סתב לאקן
 קקב:
 ה מהי שייב מהי שגנוה
 הלי א סתב עקן רח:
 ו מהי עס שייב הלי א
 ופיב מהלי סתב עס:
 הקסנוה הליב ד:
 ז מהי שייב מהלי
 שגנוה הלי א סתב עקן
 רח:

[illegible][illegible][illegible]

בדמוס וילנא הרוב
פירש רבנו חננאל
בשולח הוצמד. כשלא
הכיל הלכות את
השיק לעמוד המשיכו
במקומו
והיפסחוהו
הבא, וגם כעמוד
של אחריה, עד שבסופו
של רבו, מתקרב
הפירוש שד"ם עמדים
ממקום אליו הוא
שיק.

כדי לחסר מהלומד
לשוטט על פני עמודי
המכתב עד ששינוי
יצאו המלים "שינוי
לך פלוני", העברת
את כל המורש לטון
המכתב.

[illegible]

פיהם הוא דפמור אבל נתחלק לו חלב בשומן ואכלו ו
 דבעי רמי בר חמא תורו ב"ד שחלב מותר ונתח
 עשה שונג על פיהם כ"ס שונג על פיהם למה ל'
 בשומן ואכלו פמור דלמא שונג על פיהם הוא דפמור
 רבא רבא ת"ש הלך יחיד ועשה שונג על פיהם מאי
 בשומן ואכלו חייב דלמא או שונג או על פיהם בפמור
 ואכלו רב אמר פמור ור' יוחנן אמר 'חייב מיתבי'
 וזוסיי אומר משום ר"ש (אינו צריך) הרי הוא אומר א'
 מקביר קרבן על שונג לא שד מידערתו אינו מכיא קרבן
 סמכא ר' יוחנן כיון דכי שבת דלח לבי אינא הדרי בתה
 רבא 'מודה רב שאינו משלים דרוב צבור מ"ס אמר קרא
 עמקו כו' למה ליה למיתנא כל הני בשלמא רישא א' לא

אמר המתעסק אלו התוספות כבר היו בדפוס וכי ע"ז טוהל. מצאתי חס' כתי על מ
אבריהם הלוי אימינענן זיל כשהמ' ברית הלוי ומנחת אלהיו. ובאות

[illegible]

שָׁמַעְתִּי: **א** נִשְׁמָעָה
לְרַשׁוֹנָה בְּרָאג שֶׁנָּתַן
תַּפְּסָה. הַשְׁעָר יִסְפָּק
מִצְחִיק חֲרִיבָה מִזֶּה
מִכְתָּבִי, בְּנוֹסָח יִחַד
מִתּוֹקֵן: **ב** בִּיד (כְּתִיב):
ס בְּכִתִּי נוֹסָף פֶּלֶא:

ג) תַּסְלַח לְכֹל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹאֵר הָעָר
בְּתוֹכָם כִּי לְכֹל הָעָם
בְּשִׁנְיָהּ: (במדרש פו, טז דרות)

תלמוד בבלי <עוז והדר> - כט הוריות תלמוד בבלי עמוד מס 3 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(ט) נקמן ה' (צ) חסד
דבורא דחובה פריש' ד
ה"י (אזה רמז) (ג) [נקמן
ה.], (ד) פניוון פנ.
(ה) [נקמן ה.],
(ו) עש ע"ש מוספמא
פ"ח סח"ה], (ז) כחובות
מה. (ט) חולין קינא.
(ט) ב"ק ב. (י) פ"א
ה"ה, (כ) שבת צע ע"א.

גמ' מיעוט בחלל
ומיעוט בדם. צמק' ית
לקח סגירטא וחזרו צ"ד
צמן ואזרו צמס: רשמי
ד"ה וביד משלים וכו'
ואי קשיא. זה עיך לעיל
דף צ' ע"ז צמ"י ד"ה
אס נפט:

[illegible]

ביוון דמתרי קרצי נסס

ועשו מיעוט קהל על פיהם דיידי שפסע
מקמתן של רוב קהל ומתחדש אליו ולאחר
מועדין ומתחדש לא דמי ממש להעמוד עד
הטראה לאו בני מרב מיעד דיידי שפסע

זאת תורת העולה היא^ט הרי אלו שלשה
מיעומן ואיבעית אימא עדין אני אוכר לא
מצית מוקמת לה בר' יהודה דקתני רוב קהל
שחטא ביד מבאין על ידיהן פר ואי רבי

רבי יהודה אומר שבעה שבטים שהצא
 מביאין ו פרים ורב נחמן אמר שמואל זו דברי
 ר"מ אבל חכמי אומר יחד שעשה בהוראת
 ב"ד חייב מאי ר"מ ומאי רבנן דתנאי הורו
 ועשו רבי מאיר פוטר וחכמים מחייבין מאן
 עשו אלימא ב"ד מ"ט דרבנן דמחייבי והתנאי
 יכול הורו ב"ד ועשו ב"ד יכול הו חייבין ת"ל
 הקהל ועשו * מעשה תלוי בקהל והוראה
 תלויה בב"ד אלא הורו ב"ד ועשו רוב קהל
 מאי טעמא דר' מאיר דפוטר אלא לאו הורו
 ב"ד ועשו מיעוט קהל ובהא קמפלגי מר סבר
 יחיד שעשה בהוראת בית דין פטור ומר סבר
 יחיד שעשה בהוראת ב"ד חייב אמר רב פפא
 דכולי עלמא יחד שעשה בהוראת ב"ד פטור
 אלא ב"ד משלים לרוב צבור קמפלגי מ"ס
 ב"ד משלים לרוב צבור ומ"ס * אין ב"ד משלים
 לרוב צבור ואיבעית אימא הורו ב"ד ועשו
 רובו של קהל * ומאן חכמים רבי שמעון היא
 דאבד צבור מייתי וביד מייתי איבעית אימא
 שבט שעשה בהוראת בית דין * ומהא חכמי
 רבי יהודה היא דתנאי * שבט שעשה בהוראת
 בית דין אותו השבט חייב ואביא בנן שהצא
 ששה והן רובו של קהל או שבעה אע"פ
 שאינן רובו של קהל * ומתניתין * מני ר' שמעון
 בן אלעזר היא דתנאי * רבי שמעון בן אלעזר
 אומר משמו * הצא ששה והן רובו של קהל
 או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל חייבין
 אמר רב אסי * ובהוראה הלך אחר רוב יושבי

ועשׂו שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלכ
יום ושבעת ימים ארבעה עשר יום מכדי כתיב וכל ישראל עמו
שמעו מצה ה'הי הוא דאיקרי קהל אבל הקד לא איקרי קהל
וקרבנן מעמינן ונתרבו מאי מי פליגי רבי שמעון ורבנן ר"ש
פטרין [או לא] מאי ותיסברא אימור דשמעת ליה לר"ש דאז
[ב] ידעיה דלא חטאה מי שמעת ליה דא"כ לייתי כי השתא
ד חלב מותר ועשו מעוט הקהל וחזרו ב"ד בהן וחזרו ועשו מעוט
או דלמא כיון דאדי ואדי חלב הוא מצטרף ואם תמצא לומר
ב ששלל גבי הקבה ומיעוט בחלב שעל גבי דקין מהו הכא ו
מצא כיון דאדי ואדי חלב הוא מצטרף ואת"ל שם חלב הוא
אי (כיון) דתרי איסורי ניעהו [וכיון דאין איסורן שוה] לא מצטרף
ספר ואת"ל כיון (דאיסורן שוה) דקרבנן שוה מצטרף מעוט
איסורן שוה ואין קרבנן שוה או דלמא כיון דאדי ואדי כרת הוא
ד ועשו מעוט הקהל ומת אותו ב"ד ועמד ב"ד אחר וחזרו וחזרו
נעני לך דהא ליתנהו אלא כי תיבעי לך אליבא דמ"ד צבור מ

[illegible]

ת דין פסוק וממו
להם שחטאו דהני
דמועטין כי חטאו
מית דין פסוק אבל
ז ונשיא עד שלא
רבן ומחייב לנאמרי
ל מרובין ונחמטמו
ז שלא נחממו דהא
קרבן ניהו ואמטמו

אין אצל צנוטמין
אי דמי לפלוגתא
לא מי אמרי ר"ש
אמר אם נודע להם
זיבן כחחלה הכא
ידיע להו צחיצחא
חרטו אחיידע להו
דבחר חטאה אזלי

[illegible][illegible][illegible]

יח 24 מהי פירג מהלי
תבנות הלי ד סמג פסין
כלומר

תורה אור השלם
(א) ואם כל עדה
ישראל ישנו ויגעו
דבר מעני השלם ויעשו
אחת מכל מצות ה'
אשר לא תעשה
[אשמה: ויחא ה' י']
(ב) בפתחה אתם וארים
ואתי אתם קדשים תהיו
קלו: [מלאך ה' ט]

[illegible]

אומר טעם פשוטם אומר חליו משה
[מ]ן ר' יצחק (בליק), ויהי ענינו
שחברין בירושלם. והוא אחד מהם א
לחלום אלא לרשע הנמר: [מ]ן כח
ר' יצחק ב' ובי' (מלך): [מ]ן כח
המורה. וכן ביה ל' א"ר, ר' יצחק
והיה דשערי עבודת כוכבים:
אין בקרבן אחוה וכלי (בליק).
והיה: [מ]ן כח חזי: [מ]ן צ"ל

* או אלמא [ידעך^א] זההוא ב"ד הוורו בעינן
 תיקו אמר רבי יונתן^א מאה שישבו להורות אין
 חייבין עד שיוור כולן שנאמר^א ואם כל עדת
 ישראל ישנו^ב עד שישגו כולן [עד שתפשוט
 הוראה בכל עדת ישראל]^א אמר רב הונא
 בריה דרב המשגי^א הכי נמי מסתברא^א דבכל
 התורה כולה קיי^ל רובו ככולו והכא כתי' כל
 העדה הואיל וכך אפילו הן מאה [תנן] הורו
 ב"ד ידע אחד מהן שמעו או תלמוד וראוי
 להוראה ודלך ועשה עד פיהם בין שעשו
 ועשה עמון ובין שעשו ועשה אחריהן ובין
 שלא עשו ועשה ה"ז חייב מפני שלא תלה
 בב"ד האי הוא דחייב הא אחד פטור ואמאי
 הא לא נמרה הוראה^א הכא במאי עסקינן
 יבגן שהרכין ההוא אחד מהן^א בראשו ת"ש
 הורו ב"ד ידע אחד מהן שמעו^א ואמר להן
 מועין אתם הרי אלו פטורים מעמא דאמר
 להן מועין אתם דפטורים^א הא שתיק מישתק
 חייבין תמר לה הוראה ואמאי הא לא הורו
 כולן^א אמר ה"נ בגין שהרכין בראשו מתיב רב
 משרשיא^א סמכו רבותינו על דברי רשב"י ועל
 דברי ר"א בר צדוק שהיו אומרים^א אין נחרין
 גזירה על הצבור אלא איב רוב הצבור יטלין
 לעמוד בה ואמר רב אדא בר אבא^א מאי קרא
 במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי
 כולו והא הכא דכתי' הגוי כולו ורובא ככולא
 דמי תיובתא דר' [יוחנן] [יונתן] תיובתא^א ואלא
 מאי כל עדת דקאמר רחמנא ה"ק אי איתא
 כולם^א הויא הוראה ואי לא הויא הוראה
 אמר רבי יהושע^א שיששבין בדן קולך תלוי
 בצוואר כולן פשיטא הא קב"ל דאפילו תלמוד
 בפני רבו^א רב הונא כי הוה נפיק לבי דינא
 מייתי עשרה תנאי דבי רב לקמיה^א כי הכי

רב איש כי הוּ מִיִּיתִי מִרְפָּתָא לְקַמֵּיהּ מִיִּיתִי עֲשֵׂהָ^ט מִבְּרִי
מִמִּין שִׁבְא מִכְשֹׁשׁא׃ מִתְנִי^י הָדֹרִי בִּד וִידְעוּ שְׁמֵעוּ וְחִזְרוּ
הִלְךְ וְעִשָּׂה עַל פִּיקוֹן ר' שְׁמֵעוֹן פּוֹמֶר ור' אֶלְעָזָר^י אֹמֵר סֶפֶק אִיזוֹ
תֵּת הִים פְּמוֹד אִמֵּר רַבִּי עֲקִיבָא מִדְּהָ^י אֲנִי כֹה שְׂהוּא קֶרֶב לִפְ
ן הַיִּשְׁבִּיב בְּבִיתוֹ^י שְׂהוּשְׁבִיב בְּבִיתוֹ אֲפֻשֶׁר הִיָּה לוֹ שִׁישְׁמַעוּ זֶה לֹא
לִי הֵנָּה^י אִמְרוּ אִין גִּדָּה בְּתוּרָה אִין שַׁבַּת בְּתוּרָה אִין עֲבֻדַּת כֹּהֲנֵי
נִת וְלִקְיִים מִקְצַת הָרִי אֵלֹו חֵיבִין^י כִּיגַד אִמְרוּ יֵשׁ גִּדָּה בְּתוּרָה
שַׁבַּת בְּתוּרָה אֲבָל הַמִּצְוָה מִדְּהָ^י לְדִהָ^י פְּמוֹד יֵשׁ עֲבֻדַּת כֹּהֲנֵי
אֵא^י וְעֵלֶם דְּבֵר דְּבֵר וְלֹא כָל הֵנָּה^י גְּמַ^י אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר
אִיבָא דְאִמְרִי אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר רַב אֹמֵר הִיָּה ר"ש כָּל הַחוּץ
לִפִּי שְׁלֹא נִיתְנָה הִוְדָּאָה אֲלֵא לְהַבְחִין בֶּן שֶׁתַּג לְמוֹד^י מִתִּיבִי
בְּתַחֲלָה גֻבִין עֲלִיָּהן דְּבִרִּי ר"ש ר' יְהוּדָה אֹמֵר מִתְּרוּמַת הַלֵּל
ן אִיבְעִית אִימָא כְּגֹן שְׁגִבּוּ סָתִם וְאִבָּא כְּגֹן דִּלָּא הוּהִי לִיה
תְּנִיָּא אִיפְכָא בְּתַחֲלִילָה גֻבִין לָקֹן דְּבִרִּי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש אֹמֵר
וְר"ש פּוֹמֶר רִיא אֹמֵר^י סֶפֶק מִשּׁוּם סוּמְכוּם אִמְרוּ תְּלִי^י אִמֵּר
מִשְׁלֵךְ דְּרֵא לְמָה הִדְבֵּר דְּרומָה לְאַרְס שְׂאֲכַל סֶפֶק הִלֵּךְ סֶפֶק שׁוּמָן

דאס [אלא] אחד כמו פר העלם: **בזשל** דרב
ספק לו ולבול עלמא אבל הכא לו אין ספק.
מרחיבו שני דספ

וְלִמָּה הִי מֵיטוּט מַלְלֵי וּמֵיטוּט מִדָּם הֵכֵל וְדֹחַ מִן
כִּיּוֹן לְחִסְרוֹן שׁוֹם מַעֲרִיפִין מֵיטוּט מַלְלֵי וּמֵיטוּט מִדָּם
מַעֲרִיפִין וְאִחֲלִי כִּיּוֹן דִּקְרַבָּן שׁוֹם מַעֲרִיפִין מֵיטוּט
אִין דִּקְרַבָּן שׁוֹם אִ"ד כִּיּוֹן לְחִיּוֹן וְאִחֲדִי כִּרְחֵם מִיְהוּב מַעֲרִיפִין
פִּי אִחֲלִי מַלְלֵי וְחֵלֶל מַעֲרִיפִין הִ"מ מַדֵּי יוֹדִי דִּי

[illegible]

[מזר מב מולך פ.
 ו כמ.] (ב) לקמן ד.
 פין לה (ד) פין לה.
 ס; [בין סמ.]
 קטלדור; (ו) (ס)
 [א] (ו) [מנחם כה].
 תכ דודא דחובה
 שזה ז' הג' (אות רצח)
 עי כריתות כה
 פסחים דף גט ע"א.

[illegible][illegible]

(אמר) [עשרה]
[בית] מן לעולה ומעיר
עלה ואנחנו [ל] הוא
להגות עיר ואח"ל
זה מעורפין ואח"ל
[ל] בין דקדקנס הוא
זה מהו הכל דלי' הא
ועשו מירצום קדו'.
[ע"כ שייך לז"א]

יב (דסייט) [דרייזן]
עיס אום פערז. לומ
יק פערז אום כרע
אלפער גרעקן דוא
לי יחד חולה צי
הקן מצא אום חלי
לי להגן עלו לעולם:
מכום אומר תלוי.
צ נחט? וואס עשה
צי? וואס וואס פוש
ד' ימים. קים לוי
יקה וואסעס:

י דאס סטאלן חזי צובר ועשה גם הא סיימן :
 קיט לשון רבים דאזא מוצא שפירם שפיר ראש
 די דחלומה האס שפירם נחמני נני הבא אפ"צ

ר"ח ובתי"איר ירוש"ם: [כ] אשם תלוי (כתיב):
 וזהו ענין עיר שישנו בלוי: [כג] וי ויתצא ב' עמון
 ותורצת קושיה ביש חדש"ש חדש"י לא בא להוסיף
 עליו ויבדיל קבלה: [כד] ציל ומבטא ביה, ובזה
 ה"ל ויתצא בלוי: [כה] תיבות [לפא] הם תוספת
 ו' וי, וזהו ענין: [כו] עמון כוכבים"איר כתיב"י: [כז] חסדי:
 [כח] עמון כוכבים"איר כתיב"י: [כט] חסדי:
 [ל] חסדי: [לא] חסדי: [לב] חסדי: [לג] חסדי:
 [לד] חסדי: [לה] חסדי: [לו] חסדי: [לז] חסדי:
 [לח] חסדי: [לט] חסדי: [לך] חסדי: [לם] חסדי:
 [לנ] חסדי: [לו] חסדי: [לז] חסדי: [לח] חסדי:
 [לט] חסדי: [לך] חסדי: [לם] חסדי: [לנ] חסדי:

[illegible]

וְאֵלֶימוֹ בֹּה, מִימֵה דִּהְמֵס צִמְפֵּק אֲכַל
וּכֵן בְּאֻמְכֻס, מִיְהוּ יֵה לִמֹּר דִּמְהָ
תִּהְיֶה:

יב' אסורי' הו' לא מנרשי' או דלמא כיון דלא
דיהו מהו כיון דלען אסורין איה לא מנרשי'
נערות ומעוט בענדמ סכסס אעין קרנ
רסן: איבשרא דהו דורו ביד שחלב
א אכל מזרי יי דיה לא או דלמא לא שגא

[illegible]

למוד בבלי <עוז והדר> - כט הורי

17

עין משפט
נר מצוה

ז א מ״י פ״ד מ״ל
 שגגות ה' צ מתג שס"ז
 ר"ז:
 ד ב ג מ״י פ״ד מ״ל
 יקדו המורן הלכה א
 הלכה ב ד מתג שס"ז שסד:
 ה ד מ״י שס א' ה:
 ו ה ו מ״י פ״ד מ״ל
 שגגות ה' א מתג שס"ז
 ר"ז:
 ז א מ״י פ״ד שס הלכה
 א והלכה ב מתג שס:
 ח ה מ״י שס פרק י"ב
 ה' א מתג שס:
 ט י ב מ״י שס פרק י"ב
 הלכה א:

גליה חש"ם

[illegible]

תורת אור השלם

(שְׁמַת יָמִים תַּעֲבֹד
בְּיָוֶם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁפֹּט
חֵרֶשׁ וּבִקְצִיד
תִּשְׁפֹּט: [שְׁמַת לז, טא])

וְאֵם כָּל עַדָּת
שְׂרָאֵל יִשְׁנֹו וְיַעֲלֹם
כִּי מֵעֵי הַקֹּהֵל יִשְׁנֹו
וְהָת כָּל מִצְוֹת יי
יִשְׂרָאֵל לֹא תַעֲשֶׂה
[א'שמו: (ויקרא ד, י)]

וְשִׁמְשׁוּ הָעֵדָה בֵּין
מִפְּנֵה וּבֵין זֶלַע הַיָּם
לֹל הַמְשַׁמְשִׁים הָאֵלֶּה:
הַצִּלּוֹ הַנֶּעֱדָה אֶת
רִצְחָה מִדַּל הַיָּם
הַשִּׁירָה אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל
יָד מְקַלְמֹ אֲשֶׁר גַּם
אֶפְרָה הִשָּׁב בָּהּ עַד מוֹת
וְכֹהֵן הַגִּיל אֲשֶׁר מִשָּׁח
אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:
[מִפְּנֵי הַזֶּה מִיָּד]

(וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְסִפְּהָ לְךָ שְׂבָעִים אִישׁ וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל אִשָּׁר דַּעַת בִּי הֵם וְזָקְנֵי הָעָם שִׁמְרֵיו וְלִקְחָתִי אֹתָם אֶל אֶרֶץ מוֹעֵד וְהִתְחַבְּרוּ שָׁם עִמָּדִי:

וַיִּשְׁמְעוּ אֶת הָעָם
כָּל עַת וְהָיָה כִּלְ
הַדָּבָר הַגָּדוֹל וַיָּבִיאוּ
לְדָוִד וְכָל הַדָּבָר הַקָּטָן
שֶׁשָּׁמְעוּ הֵם וְהִקְדִּיף
מִעַלְדֵּי וַיָּשֻׂאוּ אֹתָם׃
[שְׁמַעַת יְהוָה]

הנהלות וצ"ח

[ראשונים וכת"י
לאבות. ת"י רש"י

ללאכות: [ב] י
 יחיה ת"ש דברי ר' יהוה
 יחיה וכן הוסיף: [א] והיה
 יהי אלו שטורין: [א] והיה
 יראשון הכתיב: [א] והיה
 יראשון, ומיה שרה: [א] והיה
 יראשון והיה הכתיב: [א] והיה
 מגן גבריה: [ב] ואם
 [א] י"ש, ומיה כי מפרש
 ביד: [א] מצוד ביה: [א] והיה
 [א] דשמונה ביה, ויהי כי
 יהיו ג', ותדלי כלומר
 ציל יאכל קדש היה
 יפיה: [א] גליון. והא ק"מ
 לאיפרי שדומות
 כמא עסקין דאמור
 יבה: [א] כיה ג"ל ויהי
 על דהו מיה

הורו בית דין פרק ראשון הוריות

[illegible]

ע"ר רב יוסף אין חרישה בשבת מהו מ
מדר"א כיון דקא מודה בבבולא מלתא^א בבבולא
קצת וקיום מקצת דמי או דלמא כיון דקא
עקריין לה לחרישה כל עיקר כעקירת גוף דמי
י"ש יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת
ם כנגד יום פטור ואמאי הא עקריין לשומרת
ם כנגד יום כל עיקר אמר ק"ר רב יוסף
ומרת יום דקאמרין כדשנין ת"ש יש שבת
תורה אבל המציא מדה"י להדין פטור
ואמאי הא עקריין להוצאה כל עיקר התם נמי
דשנין ת"ש יש עבודה כוכבים בתורה אבל
לעקור אמי השתחויה נמי כדשנין^ב בעי ר'
אין שבת בשביעית מהו בבאי מעו
הדין קרא^א בחריש ובקציר חשבות בזמן
איכא חרישה איכא שבת ובזמן דליכא
חרישה ליכא שבת מי אמרינן כיון דמקימין
ה בשאר שני שבוע בבבולא מקצת וקיום
קצת דמי או דלמא כיון דקא עקריין לה
שביעית כעקירת הגוף דמי אמר רבינא ת"ש
יביא שנתבא לעקוד דבר מדברי תורה
ליביא בבבולא מקצת ולקיום מקצת רבי שמעון
ימר^א פטור ובעבודת כוכבים^א אפילו אמר
יום עובדה ולמחר בטלה חייב שבע מינה
ין שבת בשביעית בבבולא מקצת וקיום
קצת דמי שמע מינה^ב מתני'^א הורו ב"ד
עד אחד מהן שמעו ואמר להן מועין אתם
או שלא היה מופלא של ב"ד שם או שהיה
חד מהן גר או מבזר או נתין או קק^א שלא
אוי לבנים היו פטור^א שנאמר כאן^א עדה ונאמר
להן^א עדה ימה עדה האמורה להן כולן
אין להוראה אף עדה האמורה להן עד
יהיו כולן ראויין להוראה^א גמ' או שלא היה
מופלא של ב"ד שם מגזל אמר רב ששת וכן
נא רבי רבי ישמעאל מפני מה אמרו הורו
דבר שהצדוקין מודין בו פטורין מפני שהיה
הם ללמד ולא למדו לא היה מופלא של
יד שם נמי פטורין מפני שהיה להם ללמד
לא למדו^א נאמר שם עדה ונאמר כאן עדה
ד שיהו כולן ראויין להוראה^א והתם מגזל

תלמידות

בבוי רב יוסף אין הרישה בר. רישא לזוטא מלכותא דפי כלל גדול ^א נקט אלב ^ב מרישא דזקין
 מרחין טז ולרב יוסף נמי טעי דבר שטין מרחין טז דלקחתא אמר לך רב יוסף בר מנחם
 דסבא כחמול: ^א ^ב ^ג ^ד ^ה ^ו ^ז ^ח ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל ^{לא} ^{לב} ^{לג} ^{לד} ^{לה} ^{לו} ^{לז} ^{לח} ^{לט} ^ל
 נגזל דרבי ליה יסיה ליה נגזל (יט) (יט) ^א ^ב ^ג ^ד ^ה ^ו ^ז ^ח ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל ^{לא} ^{לב} ^{לג} ^{לד} ^{לה} ^{לו} ^{לז} ^{לח} ^{לט} ^ל

[illegible]

כנגד יום [ב]מריה האב במאי עטיקין כדרכה אמירא שלא כדרכה פון
הצואה גופא כדרכה אמירא שלא כדרכה שריא אי הכי נהי גמי אלא לעולם
ירידה (לדוק): [א] לפינוי הגיסא וינתן וע"ש כפר"ח (גליון): [ב] בכתי' נוסף דבור זה:
ואם ראה לו בנים איז לו מדת רחמנות ולא יהמר בזכות ובשענו ושפמיו העדה וזהו

להוראה שמעתי מזה נמי להיטני סטדרי גדולה דמחזי כח"כ ^ע עדת ישראל
עדה המיוחדת לכל ישראל ואין זו סטדרי גדולה: ואיסא עמך משום
שכירתה. לנפיה הוא דלחא כלומר שיהו עומדין עמך ולא יכנון לפני
ועלפיהם נתקום שניה דלקאן דמחא אמניה והואיל דכתב ^א קסא לי דכננו
נתקום כלמיה קמ"ל ^ל ג"ל ^ע עמך משום
שניה כלמיה כדור דנקים מגורים שאם
רועה לשחזות שכנה עליהם: אחד
ברוסין ק"ך. שיהו ראשין להוראה:
כח"כ. דידור ביד שווגין ועשו הקהל
שווגין. על פיהם ^ע כ"ד מתחיל פר רבי
מחזי דמלתי ליה דמי יהודה מלתי
וה"ש כמלתי ליה דמי הוראה מלתי:
וה"ש כמלתי ליה דמי הוראה מלתי:

והורו ב"ד מידיו ונעשו הקהל שוועין.
לא היו הוראה מעליהם ולא כל עמם
ישראל יסגו כחיד דמעין שוגנין צ"ד
ההוא ולא היה שגגה מעשה בלא¹⁰ הוראה
ומצאין כל אחד מן הקהל כעסו כי
שעריה למלך ולמלך¹¹ יהוה ב"ד שוועין
ונעשו הקהל מידים פטורים. למד לא
בר קרן הוא: **גמ'** משמע דשוועין
ונעשו מידים דפטורים. למד לאו בר
קרן הוא ולא צטר ולא יחד הוא שוגג
דומיא דמלך ולא היה ממנו מולה צ"ד
הוא שוגג מולה¹² בעצמו ומייד בגמט'¹³
מעשה קרינא ביה: כגון שהורו ב"ד
שהלך מורה. שעל הקרב ולא שגל
הכליות דלא היו עוקר כל הכרף: ותתחיל¹⁴
הלך שבועין ואכל¹⁵. למייד דמולה בעצמו
הוא והלך דקרי ליה דומיא דמלך משום
דכי היכי דמלך לאו מולה צ"ד הוא הוא
שוגג ומי לאו מולה צ"ד הוא ומפסוט
הלך דעני רמי בר סמא (על דף ב:)
אמר דף. רמי בר סמא הלך דקמי חמי
ונעשו מידים לאו למקד מינה ק"ל שוגג
לאו למייד דמנה מורדן ופטו שוגנין חלל
נמי שוגנין ופטו מידים וכדי נקטה ולא
למקד מינה כלום ובעיא דמייד מהלך ליכא
דמשמע מינה: **מרגני'** יהורו ב"ד ונעשו
כ"ה הקהל או רובין על מידן במביאין פ"ד
(בגין)¹⁶ צ"ד ולא צטר: בעבור¹⁷
בוכבים ב"ד במביאין פ"ד ושע"י דברי ריב.
דענצור¹⁸ בוכבים הוראה פ"ד ושע"י מייד
דכתיב צ"י שלח לן אנשים וכו' משנו וכו'
משנו לא על התלות הלאו דהשני בעצמם
סוכים דלמחר לקמן בעיקר הורה הכן
משני¹⁹ אחו הוא מלה ששקלה כנגד כל
התלות היו אמר זה ענצ"י בוכים וכמי
(מגיד טו) ונעשו כל העדה פ"ן בקר
אחד למעלה לרמי מחום לה' ומנמנו ויבסו
כמעט ושע"י מייד פ"ד חל תלפז: פ"ד
חורדה אומר ר"ב שבכסים במביאין ר"ב
פריים. דלל שגט ושפטן חקרי קהל
וקסנר מצד משאין פ"ד ולא צ"ד ק"ל
ר"ב

רבי

[illegible][illegible]

ת, והוא משכני אשה כתי, דאמרי גמר ביאה אסר הערוא מותרת, והא
 ידבה דאמרי כי כתבה הערוא באשה דוח כתי ואביעת תימא דאמרי ובה לא הירא א
 ו זקן שלא ראה לו בנים. זקן לאו דוקא אלמא שעברו רוב שנותיו ולא נולדו
 לו העדר. והר"ם במזיל גורם זמן ולא ראה לו בנים דאחר שהופלג בזמנה מספר

מפורת הש"ם
עם הוספות

[illegible]

תוספות הרא"ש

[illegible]

(ט) לעיל ג. (ז) ח"כ
 וקרא דבורא דחובה
 טרשה ד ה"ב י (אח)
 רמזח, (ג) [לעיל ג.
 ע"ט, (ד) [שטעטל יח:
 כדמות יט, (ה) [כדמות
 יט, (ו) [לעיל ג.
 (ז) [פי' חוס' טועה
 י. ד"ה האלות וכו'
 מה שבתמו' בקושר]
 (ח) וקרא ד כא.

(ב) וְנִדְרָהּ הַחֲסִידָה
אֲשֶׁר חָמַד עֲלֶיהָ
וְהִקְרִיבוּ הַקָּדָשׁ פֶּה בָּהּ
בְּקֶרֶת לְחִסָּתָהּ וְהִבְיִאוּ
אוֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
[ויקרא יד, יז]

(ז) וְהָיָה אִם
 תַּעֲרֶה גְּשֻׁמְתָּהּ לְשִׁנְתָּהּ
 וְעָשׂוּ כָל הָעָרָה פֶּרֶז
 בְּקֶרֶת אֶחָד לְעֵלָה לְיָרֵחַ
 נִיחֹם לֹא וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ
 כְּכֹל־שֶׁמֶט וּשְׂעִיר עֲזִים
 אֶחָד לְחַטָּאת:

[בבבבב, טו, כד]

ע' צ"ל פ"ד פ"ד
(מלא"ש, רש"ש)

כלל חלב (דף ע"ב). חלב וחוטר לפניהו
 יחיה מהן אכל רבי אליעזר ממזבז חס
 אמר רבי אליעזר מה נפשך אם חלב
 אמר לו רבי יהושע הרי הוא אומר אשכח

ת ולא שיוועו החוטאין מאן תנא אמר רב יהודה אמר רב א
אליעזר מה נפשך אם חלב אכל חייב^א נותר אכל חייב רב אשי
ב^א אשר חטאו עליה התם נמי הכתי' אשר חטא בה ההוא מי
בעה קהלי כתיבי^א קהל הקהל^ב קהל הקהל חד לחייב על כל ק
י בקהל וחד לגיררה וחד לשכט שעשה בתורות ב"ד^א ורש"ת
אורחיה קרא הוא כדאמרי אינשי מעיני דפלגיא חד לחייב
ונאמר למעלה קהל מה לחלן ב"ד עם הקהל אף כאן ב"ד עם
לי כתיבי מבעי ליה לנאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל
שב"א מ"ט כתי' ויהי אם מעיני העדה אלמא מעוטא דכתי' מז
זון מעוטא לא הא כיצד עשו ר' וזן רובו של קהל או ר' אע"פ שא

תוספות

יות תלמוד בבלי עמוד מס 9הודפס ע"י תכנת אוצר ה

עד מהם ואינו יודע
יהושע פוסק ומניח
אם נותר לכל חייב
עד שידע לו צמאי

ל (א) לא קא משיב דהא
ראה ולא צהקרה:
קהל. על כל שבט ושבט
קהל כדאמר לקמן:

הוראה תלויה בצ"ד

ורבי

במית האב קהל ה"א

מ א ב מ"י פ"ב מהל'
 סגנות הלכה א סמג
 עשן ר"ז:
 מ א ב מ"י פ"ב מהל'
 סגנות הלכה א סמג
 עשן ר"ז:
 מ א ב מ"י פ"ב מהל'
 סגנות הלכה א סמג
 עשן ר"ז:

חלצו ואינם יודעים אם היה חלצו הקצרה או חלצו אחרת יראה שהאומר מביאין כל אי מהם אישם חלצו כי ספק חלצו הקצרה נספק שומן הוא להם כיון

צ"ד ונידע להם שחלש

דמפיה הקהל לא דרים

בן אלעזר פאט פאט פאט

1

מִן אֶמֶת פִּי' מֵהָא
פִּסְוִי מִקְדָּשִׁים הָאֵל
וְהָאֵל:
מִן בִּמְיָ שֶׁ הָאֵל
וְפִי' מֵהָא עֲצֻמָּה
יִשְׁכָּח הַלְכָה טוֹ:

נדא מא במרה

[illegible][illegible][illegible]

י ואיזה מהם חזל מנאח
כלל עם הקהל מכלל דלאו
המס מסם הקהל מכלל

קול השמחה שמע מינה לרובא הוו אמות דציצין והיי כטומאת שרוב צעליה קיימין ומטום הכי קרבה: והוא מוירדין דהיי, לזריו של דלקיה וציי קטלא מינה ולא ציי קרנן וימיה והיי ממשכפריס צחק טמאות: והרואת שעה היתה, דלף על גב דהוי מציין הוו ממכפריס: תני רבנן ויטא אחד מן הצבור, כנו שחוריו כנו שחוריו ויטא

צבור על פיהם ולא הספיקו להוציא
שמת אחד מן הצבור חייבין וכו' ^{טז}: בת
אחד מן ביד. והוא ליה מטאת שמת
אחד מן השופטין ^{יז} דהוא כמוהו מקמא
בעליה ולא קרעה הא דליקרי ^{יח} ליה
שופטין לא משום דמטאת של שופטין
דעלמא קרעה דלין שנים מביאין קרבן ^{יט}
אלא הא דליקרי ^כ ליה שופטין משום
דלא מצי קרי ליה צבור דהא לאו צבור
מינה הלכך קרי ליה שופטין ^{כא}: דאין
צבור מתים. דלין דין מינה צבור דמי
גמרי מטאת שמתו בעליה למיתה אלא
מיחד ולא צבור: שמינן ^{כב} ליה לרש
דאמר בהא דהשופטין אינה מתה דהניא
פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו
והפריש אחרים תחתיהם. ומתכפרו סגן
ואת"כ נמלאו האטריס כולן יומתו דברי
רבי יהודה ר' אלעזר ור' שמעון
אומרים ירעו והא הכא דפר של יום
הכפורים דהיינו פר של אהרן הוי מטאת
השופטין דכהנים מתכפרים ט וקאמר
רבי שמעון ירעו דלא הוי כמטאת שפירו
בעליה בעלמא דלמיתה אלא משום
דמטאת שופטות לאו כמטאת יחיד דמיא
אלא כמטאת צבור דמיא והוא הדין כי
מת אחד מן השופטין דלא כמטאת שמתו
בעליה דמיא אלא מטאת השופטין היא
ואינה מתה והכא הוה דקאמר ירעו
משום דהא כפרו בעליה אלא היכא דמת
אחד מן השופטין אימא לך דקפירא ליה
לרבי שמעון דקרעה דמטאת השופטין
אינה מתה הלכך לא מיתוקמא כרבי
שמעון ^{כג}: רבי יהודה אומר כולן יומתו.
דמי ס"ל דאפי' מטאת צבור מתה:
אמר ליה רב יוסף בהניס קא אמרת
שאני בהניס דקרי קהל דבתיב ער
בהניס ועל כן עם הקהל יצא.
דמתקן לקהל וכוון דליקרו קהל משום
הכי קאמר רבי שמעון דפר מטאת
ידיהו כמטאת שעיר דקאל דמי דאינה
מתה אלא כמטאת השופטין לעולם אימא
לך דק"ל לרבי שמעון דכי מת אחד מן
השופטין דלא קרעה וכי מת אחד מן
צב דין פטור ואכתי טקמה ק"ש:
כ"ה

והוא מזדיין הוה הוראת שעה היתה הכי נמי מסתבר
 יום ושבעה כנגד מי אלא הוראת שעה היתה הכא נמי
 חד מבית דין פטורין מאן תנא אמר רב חסדא אמר רבי
 יד מביאים ולא צבור הלכך מת אחד מן הצבור חייבין
 זין דהויא לה חמאת שמת אחד מן השותפין ומשום
 יד דאמר בית דין עם הצבור מת אחד מן הצבור
 כדאמרינן דחמאת שותפין היא א"ל אבוי שמעינן
 פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים
 ומר ידעו לפי שאין חמאת צבור מתה א"ל רב
 רכתיב על הכתבים ועל כל עם הקהל יכפר

1975 עזרת

אומר ירש. אף על גב דלא דמי דהא מתו בעליהם מכל מקום לא חזו למקדנה ומה לי פסול זה ומה לי פסול אחר ואפילו הכי שמעינן ליה דירשו:

הדרן עלך חורו בית דין

ממנו דקא גוי אכסנוס ומאוס דזיכרו קאל קאמור ר"ש דמטעס ידעו ממנוס הקהל ד
השוחטין פיל דמנה ומקומה שפיר כ"ש. ומראה וו אינע נטוע שדערנע מהולע סכסס
קאל איקור. ומראה גוי' פסר סענד בחנים סאמרט בחנים עם 'עצמן איקור. וסכס
דמצי איצו עם לעמנו כמו עם סכסל י' פאלס מנד עם סכסל

(ב"ח): (ג) דקרו (ב"ח): (ד) "הלכך קרי' להו שותפין" ליתא בבחי': (ה) "וד"א, וצ"ל למינח לא יהא אלא דאשרשינהו מחיים ומתו דתו לא קריבו דחמאט שמתו בש' למינח אולא. הלכך לר"ש מת אחד מ"ד חייבו ובחי': (ז) בחי' "דאניא משה ודיוכו

הב' ע"ה ס"קא דעת'. והכמ"ב שער' ע"ס למסות פ' א"ה חמ"ט.
הקרי"ט לא נאכלת לפי ס"הו שער' על צ"ר הגשרפ"ן לפי ס"הכ"ט דמן
לפ"ר ולפ"ר כדמ"ב וכל מ"טת א"ר יוצג מ"דמה אל א"ה מוע"ד לכפ"ר
ב"קד"ש ע"דנן (נח"ס 77 ע"ב). פ"ר"ס הגשרפ"ן וש"ע"ר"ס הגשרפ"ן דה"ט
שער' ע"דנן מ"כ"ב לז"ר דל"מ ר"ב

יהודה על עמוד כוכבים המלוס: ואידך
 דב"ה. ואשת שהציל ב"ד הרי י"ב:
 צין לר יהודה צין לר שמעון צין לר
 מאיר הכי קרצ הנוו חטאות והא
 מייתי הנוו דמלוו צמי דקדקו דחו
 חטאות שמתו בעליהן: לפי שאין מיתה
 בצבור. דלע"ג דמתו צטר לא אלא
 למיתה חטאת דידה: א"ל"מא מדכתיב
 תחת אבותי היו בגדי. ושמעון דמיס
 נמוס אשת קימי ונכסת חיים דלמי
 והכא איכא צמי דזורו על דקדקו:
 אי הכי אפי' ביחוד נמי. למא חטאת
 שמתו בעליה דלא למיתה אלא דלהר
 הסן נמוס אכ: משער דר"ה. דהי
 חטאת דלמר רחמנא דמיס מתרומת
 הלשכה דכל קרנות צטר מתרומת
 הלשכה הס נצין והא דלמא מייתי לה
 למטר למטרל לאמר שנתרמה תרומת
 הלשכה: והנך. ישראל דפי"ו: דהי
 מייתו. שער דר"ח דלמא מתרומת
 הלשכה והא הי חטאת שמתו בעליה
 אלא ש"מ וכו': מי דמי שער דר"ה.
 דלמא מייתו נצטר דלמא לא מייתו
 דספק הי ויהי קרצ אלא הכא דזורו
 על דקדקו ודאי מלו: ראיה כפרה ה.
 בעגלה^א ערופה שחכפר על יוצאי מצרים
 וכיון שחכפר על יוצאי מצרים יוצאי
 מצרים חמים מינה אלאה אן מיתה
 דמלו וד"ה לדורו על דקדקו דלע"ג
 דמתו מתספרין דגנוו חטאות: התב.
 גצי עגלה ערופה כולוה איחננו חמים
 דעיקר י אחיה עגלה ערופה אהי
 (דהיי) דאיחננו קא אחיה וננו דמכפרה
 דאחיים מכפרה נמי אחמים דהיינו יוצאי
 מצרים אלא הכא מי הו חיים הי דזורו
 על דקדקו: דלמא דמפוי הוו. דהא
 דכתיב דצטר דמיס מהסמיס והלויס דלמא
 מעמיס דלמא רביס מי הו והי והי
 חטאות שמתו רוב בעליה ולא קרצ
 והכא כתיב דקדקו: הא לא מצי
 דלמא דמעמיס הו אלא ודאי רביס
 והו דכתיב ואין העם ממרים קול מצוות
 השמעה לקול צי העם ואותן דמיס
 מדור על צי הראשון היו ומדאין ממירן

השמחה לקול בבי העם [וגו'] והקול נשמע עד למרחוק
 דאי לא תימא הכי * אילים תשעים וישיבה כבשים שב
 הוראת שעה היתה * ת"ר^ל מת אחד מן הצבור חייבין
 זיזא אמר רב ירמיה^ל אמר רב רבי מאיר היא דאמר
 דהא קאים כוליה בית דין מת אחד מבית דין פטוורין
 הכי פטוורין מתקף לה רב יוסף גוקמה סרבי שמעון
 חייבין דאין צבור מתים מת אחד מבית דין פטוורין
 ליה לר"ש דאמר חמאת שותפן אינה מתה * דתניא
 תחתיהם ימותו כולן דברי רבי יהודה ר"א ור"ש *
 יוסף כהנים קא אמרת שאני כהנים דאיסרו קה

[illegible]

אֱלֹהִים: ובכשיש, נרץ עיון מזה טעמא נשרפו שהרי אינן זקין על טעמה
מכניס: הוראת שעה דתתא, הוא הדין דעל כולו ממי לתרום הכי: ור' שמעון

(י) בריה ובכתי' מותחלת הבריתא הדרב' ביד' ירדשו שפשו וחזרו בהן את מח: את
 בפיוס הרמיה' מ'אן תנא א"ר יודא אמר רב ואמר לה א"ר ירמיה בר אבא אמר רב,
(יג) בריה' מתקלי' לה רב יוסף ממאי דלמא ר"ש היא (וכה' בראש' דאמר צבור
 מ'ביאין) עם (בכתי' בחלמי'?) **(טו)** דר' דרמון **(טז)** ציל אומרין (גלין):
 מ'ת' (ר'ש'?) בריה' ליתא לבריה' **(יז)** דעלה (בארתי במשי): **(יט)** יוכי' ר' **(כ)**
 הנקדה (בכתי' ימן ביד' דהויא להי'): **(כא)** וזה דקדור' להו (משי): **(כב)** קרבן חטאת
(כג) כה' היתביס' בפירי' חזר' תוסי' מהרה' **(כד)** חזר' הוא (גלין): **(כה)** כתי' א"ר כפרה
(כו) כה' היתביס' בריה' בפירי' חזר' תוסי' מהרה' **(כז)** שמי' ירדשו דאמר חטאת שחטת' **(כח)**

(א) הפאים מהשני ברי

הַגּוֹלָה הַקְּרִיבוּ עֹלֹת
לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פְּרִים
שְׁנִים נֶשֶׁךְ עַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אֵלִים הַשְׁעִים
וְשִׁשָּׁה כִּבְשִׁים שֶׁבָעִים
וְשִׁבְעָה צִפְרֵי הַפֹּחַת
שְׁנִים נֶשֶׁךְ הַכֹּל עֹלָה
צ"י: [עזרא ג' דח]

(ב) תחת אבן־הקדש יהיו
בני־השומרון לשלום
בכל הארץ:
[תהלים מ"ז, י']

(ג) כִּפּוּר לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר פָּדִיתִי יְיָ וְאֵל תִּתֶּן
לָהֶם וְנָקִי בְּקֶרֶב עַמּוּד
יִשְׂרָאֵל וְנִכְפָּר לָהֶם
הַיּוֹם: [דברים טז, ח]

(ד) וְרַבִּים מִהַפְּתִימִים
וְתַלְמִידֵי וְדָאֲשֵׁי הָאֲבוֹת
הָאֲנָקִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת
תְּפִילַּת הָרִאשׁוֹן בִּיסְדּוֹ
זֶה הַבֵּית הַזֶּה בְּעֵינֵיהֶם
בָּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל וְרַבִּים
בְּחִירוֹתָא
לְהֵרִים קוֹל: (עורא ג' יב)

הוא ואין העם מפירים
קול תרועת השמחה
לְקוֹל בְּבִי הָעָם בִּי הָעָם
מְרִיעִים תְּרוּעָה גְדוֹלָה
וְהָקוֹל נִשְׁמַע עַד
לְמַרחֹק: [עמ' 2, ת]

וְיִכְפֹּר אֶת מִקְדָּשׁ
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל
הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם
הַקֹּהֶל יִכְפֹּר: (ויקרא, טז)

2000 年 10 月 1 日

[illegible]

העם מכירים קול (גלי)
בנח"מ נוסף בר אבי
נכ"ה בר"ח בלי "אמר רבי
מיייתי וב"ד מיייתי: ח
ציל "החתיב צפירי
נבכתי: ט כאן ציל הפס
יומותו הדי ט"ל (ב"ח):
הנר דלא אפרשו מחי

יא א מיי פטיץ מהל'
 שגוהט הלכה ה סג
 עשין רעז ועיין גבי'
 יב ב מיי שס פטיץ הלכה
 א ז ועי'ג הלכה א
 יג ג מיי שס פטיץ הל' א
 והלכה ג
 יד ד מיי שס הל' א
 טו ה ז מיי שס הל' ג

(ט) [לעיל 7.ד.] (ב) ח"י
דבורא דחובה פרשה
ה"ה (אות רמג)
(ג) מנהדרין דף סא
(ד) בסוף העמוד, (ה)
רע"ב, (ו) ע"פ פסח
קיג, (ז) ב:, (ח) עירוב
צו ע"ב.

ב"ד חייבין קרנן אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה וכן המשיח
 וטור הוא דמי עבד בשגגת מעשה לחוריה מיימו כל חד וחד כשפה
 או שפיה דדמייהו מחסדים דבין דלם עשו ע"פ ב"ד מסלקין כוליה מהדרי
 והו יחסים וחסדים חייבין בשגגת מעשה אבל משיח בשגגת מעשה

אמר רב פפא כנון שהיו מופלין שניהן^א סב
אבי למימר חמא^ב בפני עצמו ועשה בפני
עצמו היכי דמי דיתבי בשני מקומות וקא
מורו בתרי איסורי אמר ליה רבא אטו שני
מקומות גורמין אלא אפילו יתבי בחד מקום
וכיון דקא מורו בתרי איסורי חמא בפני
עצמו הוא: פשיטא הוא בחלב והן בעבודת
כוכבים חמא בפני עצמו הוא דהא חלוקין
במעמיהו וחלוקין בקרבות דהוא בפר והן
בפר ושעיר דהא קא מייתו הני שעיר והוא
לא מייתי וכל שכן הוא בעבודת כוכבים והן
בחלב דחלוקין בקרבותיהן [לגמרי^א] דהוא
שעירה ואינהו פר אלא הוא בחלב המכסה
את הקרב והן בחלב שעל הדקין מהו מי
אמרינן אף על גב דקרבתן שוה כיון דמרתרי
קראי קאתו הא פליגין במעמיהו או דלמא
שם חלב אחד הוא אם תמצא לומר שם חלב
אחד הוא הוא בחלב והן בדם מהו מי אמרינן
במעמיהו הא פליגין או דלמא כיון דשוין
בקרבתן בתר קרבן איזלינ^א תיקו: שאין בית
דין חייבין עד שיוורו לבטל מקצת ולקיים
מקצת וכו': מגיל דעד שיוורו לבטל מקצת
ולקיים מקצת כדאמרינן באחד פידקין^א
^א ונעלם דבר דבר ולא כל הגוף: וכן המשיח:
מגיל דכתי^ב לאשמת העם הרי משיח כצבור:
ולא בעבודת כוכבים כו': מגיל דחננו רבנן
לפי שיצאה עובדת כוכבים לידן בעצמה
יכול יהו חייבין על עקירת מצוה כולה נאמר
כאן^ב מעיני ונאמר להלן^א מעיני מה להלן בב"ד
אף כאן נמי^ב בב"ד ומה להלן דבר ולא כל
הגוף אף כאן נמי^ב דבר ולא כל הגוף:
מתני^ב דאין חייבין אלא על העלם דבר עם
שוגג המעשה יוכן המשיח ולא בעבודת
כוכבים אין חייבין^א אלא על העלם דבר עם
שוגג המעשה: גמ'^ב מגיל דחננו רבנן^א ישנו
יכול יהו חייבין על שגגת מעשה ח"ו ישנו
ונעלם דבר אין חייבין אלא על העלם דבר
עם שגגת מעשה: וכן המשיח: מגיל דכתיב
לאשמת העם הרי משיח כצבור: ולא

בחרה (דף ב.) מעם הארץ פרט למשיח
לדיו מזה שבגגת מעשה כלל ואיטו
דקאמר ^ל ילא משיח שאין טעמוטו שבגגת
דהיטו שבגגת מעשה וכו' ^ל גב' ואיטו
משיח בעבודת כוכבים לא קניא דקאמר
ולא בעבודת כוכבים אין מיידיס אלא
על הכלל דבר עם שגגת מעשה ולא
קמי וכן המשיח ומלול קמי וכן המשיח
מכלל למשיח בעבודת כוכבים מיידי
שבגגת מעשה לתלדיה: מתיי מני ר'
היא דתניא משיח בעבודת כוכבים ר'
אמר בשגגת מעשה. לתלדיה: והביא
בהצ"ח דבר. כלומר עם שגגת מעשה
כשאר מלות ושאין מזה שזו אסס
מלי ^ל וספירא דדיו ברר וספירא
חפאת. לעדור כוכבי דקמי ולא בעדור
כוכבים אלא על דבר שמיין על דיו
כרת ועל שגגת מעשה מי קמי וכן
המשיח וסא קניא למשיח מני טעמוטו
כוכבים איט מיידי אלא על דבר שדיו
כרת ועל שגגת מעשה כדאמר לקמן
לאחר כלון עליה כי לאשמת המשיח
משיח לכוכבי ^ל ואפי' לא קמי מתיי
וכן המשיח: אלא תנא ברא. דבר
שמיין על דיו וכן וסגגת מעשה
כשאר ^ל מלות וכן המשיח וסא הדין
בעבודת כוכבים למשיח לעדור דליו
מיין בעבודת כוכבים אלא דבר שדיו
כרת וסגגת מעשה: המא דמי תנא ברא.
לדין מייין כשאר מלות אלא על הכלל
דבר עם שגגת מעשה וכן המשיח וסא
הדין לעדור כוכבים למשיח לעדור כי
היך דאין כ"ד מיין על טעמוטו כוכבים
אלא על הכלל דבר עם שגגת מעשה ^ל
ולא כרבי: מאי טעמא דרבי אמר
קרא. נפרשת שלם קי וכפר הכין על
הנפש השוגגת וגו' סבי רבי טעמא
בשגגת הכין משמע טעמוטו שבגגת היא
לומר השגגת מעשה לתלדיה ואפילו
משיח: ורובן סברי מי שחפאז בשגגת.
דהי משמע וכפר הכין על הנפש
השוגגת דייא שפיעה בשגגת מעשה
מי שטעמוטו בשגגת כשאר מלות: יצא
משיח שאין חפאז בשגגת. כשאר
מלות כלומר שבגגת מעשה ^ל אלא
הכלל דבר עם שגגת מעשה דעל
שגגת מעשה לתלדיה פטור נאמר:

בעבודת כוכבים אלא על העלם דבר עם שגת מעשה: מנל דת' לפי שיצאה עבודת כוכבים לידן בעצמה יכלו ידיו חייבין על שגת המעשה נאמר כאן ^א מעיני ונאמר להלן ^ב מעיני מה להלן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגת מעשה אף כאן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגת מעשה ואילו משיח בעבודת כוכבים לא יקטני מתניתין מני רבי היא ^ג דתניא משיח בעבודת כוכבים רבי אומר בשגת מעשה וחכמים אומרים "בהעלם דבר" ושון שבשעירה ^ד ושון שאן מביא אשם תלוי ותסברא בודונו סרת ובשגתו חמאת מי קטני אלא תני הא הוא הדין להא ה"נ תנא הא והוא הדין להא מ"מ דרביי אמר קרא ^ה וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה הנפש זה משיח השוגג זה נשיא ^ו בחטאה בשגגה רבי סבר חמא זה בשגגה ויהא ורבנן סברי מי שחמאתו בשגגה צא משיח שאן חמאתו בשגגה אלא בהעלם דבר ושון שבשעירה ^ז כיחיד ^ח מנל דאמר קרא ^ט ואם נפש אחת יחיד ואחד נשיא ואחד משיח כולם בכלל נפש אחת הן:

משכן

[illegible][illegible]

תורת אחד חשלים
(א) ואם כל ענה
תקראל יעשו והעלה
דבר מצינו הקהל ויש
אחת סבל מכות
אשר לא תעשין
(אשכנזי: ויקרא ה' יז)
כ אם תבנו המשת
הוא לאשמות הע
והקריב על המאח
אשר הוא פר דן בן
תמים לץ לתפאח:
(ויקרא ה' יז)

הַעֲדָה וְנִשְׁלַחְתָּהּ לְשִׁמּוֹן
וְעָשׂוּ כָל הַעֲדָה כַּרְפּוֹ
בְּקֶדֶם אֶחָד לְעֵלְיָה לְרִיחַ
נִיחֹם לִי וּמִנְחָתוֹ וְנִקְסָם
כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁלְעִיד עֲזִירָה
אַחֶר לְחֻמָּת:

(ד) וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֶת
הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁמֵנֶת בְּחֹטְאָהּ
בַּשֶּׁמֶנֶה לִפְנֵי יְיָ לְכַפֹּר
עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹןֶיךָ כִּי-עָשִׂיתָ.
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹןֶיךָ כִּי-עָשִׂיתָ.

ט ראשונים וכת"י
 רב פסא
 השני
 וירש"י צ"ל
 הנקודה אחר "שני" חרד
 (וקס"ט) כ"י חרד
 וכת"י מאד
 אבה"י (קס"ט)
 רב
 אבה"י (קס"ט)
 אבה"י
 (ליח). וכן
 הית
 ביה"ח **ז** "גמ"
 בראשונים ובתנ"י,
 לשון ברייתא: **ט**
 חזק
 חזק
 (וכריתא)
 אבה"י
 (במסא).
 דה ואלי ואלו
 על לקטיו
 על חז"ל
 המשימה: **א**
 שבשערה ביחוד
 (בית), וכן
 וכת"י
 וכת"י

בראשית
[ב] בכתבי גוסף אמר
[א] ר' ראש חודש
ההנהגה זה משיח
נשי
[ט] (ועוד) ביחוד מלך
ג' רש"א (גליל)
הנהגה הערות ע
מחשיב: י' ואם נפ
אחת דאחיד יחד
נשי אחד משיח
במשמ (ב"ה) וכן
[ט] בנצמ
(כתבי: [ט] "אין חייב
קרבן ובר" ליתא בב"ה
והרבה מחולץ א"ר ב"ה
חייבין קרבן אלמ
כך, ובכמה מקומות

צ"א: [א] יבשגה זכ
 דהינו בשגגה מעשה
 (המים)
 (בארות)
 [ק] "ושון שאין
 שום אשם תלוי" נמח
 (בית). בכה"א ושוין.
 וזבן: שבשגגה
 מיהר. מתכפר בזה
 כהיר. ושוין שאין
 מביאין אשם תלוי
 [טז] "לאשם העם
 משיח כצדור" נמח
 [ב] בכה"א טעף גירדת
 ולא שתתעלם המצוה
 בכה"א: [כז] דהינו שבגגה

וְכַסֵּם גַּם בֵּיךְ וְהָיָה לְבִי
בְּעֵסֶדֶם כּוֹכְבִים כָּן. קִמְּתִי
בְּרִבְבִים בְּצִגְגִם מִמֶּשֶׁה. יִי
אֶחָד יִחִיד אֶחָד גִּשְׁיִי
בְּאֵבֶה בְּרִדְתָּהּ וְאִין לֹמֵם
וְכַסֵּם בְּאֵבֶה אֶלֶם שְׂאִי

תלמוד בבלי <עוז והדר> - כט הוריות תלמוד בבלי עמוד מס 15הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

עין משפט
ור מצודה

(א) [לקמן י. יא: פ"ט
דאסחא מבג"ש, (ב) יומא
יה. חולין קלד: [מוססחא
דיומא פ"ט ח"ו]
(ג) יצמות ט., (ד) [מוכר
לקמן י"ב:], (ה) שטעות
כד: [כרימיות ז':
(ו) לעיל דף ז סע"ב,
(ז) צמחות סס.

דאע"ג דאן מחייב צאחת
לחצי מאחת בדלות. צמור
כשה או שעירה אלא מדכת
למימרה דאן מחייב צעש

מִזֶּה מִתְחַמֵּיד בְּשֹׁמֵר כּוֹלֵן: נִכְתְּבִיהּ רַחֲמָנָא
 עַן וְכִי יוֹנֵה: אִי נִפְי בְּעִשְׂרִית. דְּהֵיטָּ
 זֶה רַחֲמָנָא מֵאִתָּ גַּם עִשְׂרִית הֵאִיפָה
 רִיתָה הֵאִיפָה אֵין מִתְחַמֵּיד בְּכּוֹלֵן כֻּלָּ הֵלֵךְ
 עֲטוּר מֵשִׁית מְכּוֹלֵן הוֹאֵל וְאֵין מִתְכַּפֵּר
 בְּעִשְׂרִית דְּלִמָּזָה וְלִמָּזָה וְהוּא קִרְטָן לֵאמֹר
 אֲשֶׁרֶם בָּאֵה לֹ הוֹסִיפָה: **חֲרִיבִין** כֹּל הַמְּצוּת
 בְּשִׁתְרוּהָ שְׁחִיבִין עַל דְּהוֹנֵן בְּרַת וְעַל
 שְׁנֵיתָן וְכִי מוֹשִׁיחַ וּבִידִי מְבִיאֵין פֶּר.
 דְּלִמָּזְרִין לֵעִיל (דף ט.) נִלְמַד כֵּן עֲלֵיהּ
 וְנִלְמַד לֵהֲלֵן לְגַלּוּת עֲרוּשָׁה עֲלֵיהּ וְכִי
 וְשִׁעַל לֵיף מִמֶּנּוּת יִיחֵד וְאֵם נֶפֶשׁ יִלְמַד
 מִחֲמֹן מַעֲלִין: וּבְעֲבוּדָה בּוֹכֵכִים יִיחֵד
 וְנִשְׂאֵי וּמִשְׁחִי מְבִיאִים שְׁעִירָה: דְּלִמָּזָה
 בְּפִרְשָׁתָּ שְׁלֵם קִי בְּעֲטֵלָה טוֹכֵכִים וְאֵם
 נֶפֶשׁ גּוֹר וְכּוֹלֵן כֻּלָּל נֶפֶשׁ אִתָּה ק"ו: וּבִידִי
 מְבִיאִין פֶּר וְשְׁעִיר. דְּלִמָּזָה בְּפִרְשָׁתָּ שְׁלֵם
 קִי וְאִמֵּר לֵעִיל (דף י:) לֵיף מִשְׁחִי מִשְׁחִי
 מֵה לֵהֲלֵן בִּיד אֵף כֵּן בִּיד: אִשֶּׁם תְּלִיף
 הוֹדֵרֵת וְהוֹשִׁיעַ הוֹיִבִים בֵּית דִּין וּמִשְׁחִי
 מְשׁוּרִים. דְּלִמָּזָה בְּרִישׁ פִּירְקֵין דְּלִמָּזָה
 בְּאִשֶּׁם תְּלִיף וְכִפֵּר הִכָּהֵן עַל שְׁגָגָה אֲשֶׁר
 שָׁגַג מִשְׁחָו וּשְׁגָגָה שׁוּה וְכִי: אִשֶּׁם
 וְדִיאִי יִיחֵד נֶפֶשׁ וְנִשְׂאֵי חוֹיִבִין. דְּלִמָּזָה
 בְּאִשְׁמוֹת וְאֵם נֶפֶשׁ¹⁵ וְשִׁעַל וְנִשְׂאֵי כֻלָּל
 נֶפֶשׁ אִתָּה הֵן וְהֵא דְּמָגֵן לֵעִיל (דף ט.)

20127 100 777 752

[illegible]

(א) ואם לא תגיע ידו די
שָׁהוּ וְהָבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ
אֲשֶׁר חָסָא שְׁתֵּי תָרִים
אוֹ שְׁנֵי בָּנֵי יוֹנָה לִּי
אֶחָד לְחַמָּאָה וְאֶחָד
לְעִלָּה: [קס"א, ה, י]

וְאֵם לֹא תִשָּׂא דֹד
לְאִשְׁתִּי חַיִּים אִו לְשִׁנִּי
לְבִנִי יוֹדָה וְתָבִיא אֶת
מִקְרָבָהּ אֲשֶׁר תִּמָּא
מִגִּשְׁרֵת הָאֶפֶס מִלֵּת
תִּמָּאֵת לֹא יֵשֶׁם עָלֶיהָ
שָׂסֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ
לִבְנָהּ כִּי תִמָּאֵת הִוא:

[וְקָרָא ה, יא]
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר נִשְׁמָה יְחִמָּה
 עֲשֹׂהָ אֶחָת מִכָּל מִצְוֹת
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לֹא
 תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁנְיָהּ
 וְהַאֲשֵׁם: [וְקָרָא ה, יב]

וְהַבְּתָן הַגְּדוֹל מֵאֲדָרָו
אֲשֶׁר יִצְקַע עַל רֹאשׁוֹ
שֵׁמוֹן הַמְּשֻׁחָה וּמֵלֶכָה
אֶת יָדוֹ לִלְבָּשׁ אֶת
הַהַגְּדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא
יִפְרַע וּבְגָדָיו לֹא יִפְּסִים:
[וְיִסְרָא כ"א, י']

(ה) זה קרבן אהרן וקניו
אשר יקרבו לוי ביום
המנחה אתו עשירית
האפה סלת מנחה
תמיד מתציתה בבקר
ומתציתה בערב:
[ויקרא יג]

וְכַפֵּר עֲלֵיו הַכֹּהֵן עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
מֵאַחַת מֵאַלֹתָהּ וְנִסְלַח
לּוֹ וְהָיְתָה לִפְתָּהּ
בַּמִּנְחָה: [וישא מ. ג.]

(וְהָיָה כִּי יֵאָמֵר
לְאַחֶיךָ מֵאֵלֶּה וְהִתְחַדְּדָה
אִשְׁרָךְ חֲסֹם עֲלֶיךָ:
[וְיָסֵד ה' ה']

[ח] ראשונים וכת'
שיחא, וכמו בימא
בתולין: [ב] אישר יצק
גל ראשונים וכת'
וגרוסיס
נגדורה מש' אחיו,
וכמו בימא ובתולין:
ליפידו דאשון ביש'
נראה שגרם "מהו מפסד
מפור או דילמא מאי
היה הרה" (מהרשא'):
[חייב בב' חזן]
ראשונים וכת', וכמו
עילוי (משנה): [ט] מאי
היה בשורא? נשא
חיי כלומר (בארות

פמורין וכל שהוא באשם ודאי נשיא ומשיח כיוצא
מקדש וקדשיו בית דין פמורין נשיא ומשיח חייבין
במומאת מקדש וקדשיו כל שהוא בעולה ויורד נשי
אמרת שאין משיח חייב במומאת מקדש וקדשיו
הקול ובמיו שפתים חייב אימא סיפא כל שהוא
פמורין כתיו משנים וזית דין פמורין מה רית

[illegible]

ת הקול ובמיו שפתים וטומאת
ייב בשמיעת הקול ולא משיח
ית דין פטורין הא גופא קשיא
יו הוא הפטור אבל בשמיעת
כיצא בו משיח ובית דין
אף משיח פטור מכולהון
קשיין

אִינִי אֶל עַבְדִּי הַיְּהוּדִים שֶׁמִּקְרִיבִין מוֹנֶה. וְכֵן אָמַר
וְכֵן הִטְוִן וְהִיָּח עֲרוּסָה מִחֵל: הָאָה גִּיּוֹשׁ קִשְׁיָא אִי
מִקְשִׁי יְהִי מִנְהִיב דְּקָמִי רִישׁ אֵלֶּה שֶׁהִנֵּחַ עֲרוּסָה מִנְהִי
בְּזֶל עֲבוֹלָה יוֹרֵד דִּהְיוּ עֲמָלִי דִּמְחִיב וְלִפְקוּי מִרְיָ
הַרְמֵה זֶל:

תלמוד בבלי <עוז והדר> - כט הוריות תלמוד בבלי עמוד מס 17הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

**ממורת הש"ס
עם הוספות**

בנויח (גליון): [ט] יש
 להוסיף היות (דברי, וכן העתיק ב"ש): [ט]
 בכת"י נוסף בלומר מאברהם: [ג] בכת"י
 הצדוקים: ליתא בכת"י וברש"י נדב כג ע"ב
 בלק הרשע. הווי מצוה שלא לשמור
 [ט] בכת"י נוסף שאלו שאלו אברהם ומה

אלי אל תצד את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן

(ז) בין תגלה פדע נפל שׁכב בין תגלה פדע נפל באשר פדע שם נפל שׁרוד: (שופטים ה, ט) (ק) ויאמר יי
י מארצו ידשה פי לבני לזם נתתי את ער ידשה: (דברים ב, ט)

[illegible]

בן עמי. משכן נקיה הוא דליל רמזה
ואל תצורם ואל תתגר בה. ותדללם כח
לעצמם לא יעצד להם ולא עוד אפילו צמח
דקדקס (דקדקס ט) ותשכח כל אמה
צמחתה ארבע דורות. משאלו עמד
ישי דוד שלמה ואילו צעירה לא היה
משאלו עמד רחבעם בן שלמה דהוא היה
תחממה העומת: ה"ו ואם נפש אחת
תחממה בשגגה מעם הארץ. ואל כל ע"ה
תפארת למשיח דמשמע דלא יצא כשה
או צעירה מיחד: ז"ה לא מעם הארץ.
הוא למעשהו הו והלא כבר יצא משה מכלל
היו לידן פזר ונשיא יצא מכלל יחד
למלך צעיר: שאלו. כלומר אילו לא
נאמר מעם הארץ היינו צורם משל
העולם דבר עם שגגה מעשה יצא
ועל שגגה מעשה למודה יצא כשה
או צעירה דקדקס: ז"ה מעם הארץ

(א) וְכִרְבֵּת מַלְ בְּנֵי עַמּוֹ
אֶל הַעַדִּים וְאֶל הַתְּנִי
בָּם כִּי אֵל אֲתוֹן מֵאֲרִי
בְּנֵי עַמּוֹן קָדַר וְדָעָה
כִּי לִבִּי לֹא־בְחִתִּי;
דָּעָה: (וְהִסֵּם ב' ט)
ב' וְאֵם יָפֶשׁ אַחֲרֵי
תִּשְׁאָל בְּעֵנֶה מֵעַם
הָאָרֶץ בְּעֵשְׂתֵה אַחֲרֵי
מִצְוֹת יְיָ אֱשֶׁר לֹא
תַעֲשֶׂה וְאֵלֶּם:
(וְכַדָּה טו)

(דף 11:) ילל משה שמין חטאו בצגונה
 להיטיו כנגדו מעשה: אלא נשיא דא
 בשגגת מעשה דא מיתרי^א. ומאי קא
 ממעט דקדמא מעם הארץ פרט לנשיא:
 אלא אצטרי. הארץ וטעם כשהוא ידעו
 מימי כשנה ואו שעירה כהדיוט:
 מעם הארץ פרט לנשיא דאמי
 כשנה ואו שעירה: אלא דרבנן
 דאמי בטר חטאו, ומימי דאמי כשנה
 ואו שעירה דהא חטאו עד שלג נחמט
 ואסח^א כד נחמט דאין אלו כהדיוטות: מאי
 דאמי כשנה דהאין אלו חטאו

וְעַתָּה אֲחַת מִן
מִצְוֹת יי אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
לֹא תַעֲשֶׂהָ בְעֶמְלֶךְ
(אֲשֶׁם): (ויקרא י, כב)
וְהַיְהִי עִמּוֹ וְכִי
יָבֹל יָדִי תִּיזַן לִמְסַח
לִמְסַח לְדָוָה אֶת
אֱלֹהֵי לִמְסַח אֶת
דְּבַר הַמִּלֵּה הַחֹמֶה
אֶת הַקִּסֵּם הַחֹמֶה
לְעֹשֶׂם: (ספרים י, ט)

דקדקת פסוק לנשיא: מִיָּד אֲמִירָה נִצְרָפָה.
 וְהָיָה זֶה בְּחֵלֶם לְהַיָּד זֶה קִמָּה וְלִימָה
 נִכְשָׁה אוֹ שְׂעִירָה: קִמָּה. מִנְּשֵׁם הָאֶרֶץ
 לְנִשְׂא דְהֶאֱרָא בְּחֵלֶם לֹא מִימָה
 נִכְשָׁה אוֹ שְׂעִירָה וְהָיָה בְּחֵלֶם נִמָּה לֹא
 מִימָה: שְׂעִיר דְּהֵאֱרָא לֹא מִלְּפָנֵימָה דְּלֵן
 הָאֶרֶץ דְּהֵאֱרָא לְמִימָה קִמָּה קִלְקֵל דְּלֵן
 שְׂעִיר אֵלֶּם מִלְּפָנֵימָה לְמִימָה שְׂעִיר אֵלֶּם מִנְּשֵׁם
 דְּקִדְקָה קִמָּה מִנְּשֵׁמָה נִכְשָׁה אוֹ שְׂעִירָה:
 בְּחֵלֶם שְׂאֵלֶּה הָיָה זֶה לְכָל בְּשׂוּתָה הָיָה

ז וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 (דְּרַפְרִי, וְכֵן הַחֲזִי
 בִּישׁ: **ז**) "לַמְּלָכֹת
 יִלְתֶּה בְּבִיק, וְכֵן מִשֵּׁ
 כֹּאן וּבְנֵי, וְכֵן מִתְּחִלָּה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכִי אֲמִילָה פֶּרֶס
 (ז) בִּילָקִשׁ יְהוּדָה
 וּבְדֻכָּס לַפִּל בִּזְאִ
 הַחֲכִים שׁוּ הַגִּידֹס
 הַכּוֹנֵה: **ז**) שֶׁ לַחֲזֹק
 "הָא" (דְּקֶס, רֶשֶׁשׁ

ספר דיומן הא: ונתמנה ונרע
 וזו על בפק. טנדע לי לאחז שנמנה
 טפק חז כלל: פדו. וזי מימי אס
 חלי וז לא: ארשתני דרדא. דקאמ
 ר טענין דקדס לכן הי טעניס טל
 ידעו אס אכלו כלל וזהו ליכא אס
 חלי^א אס נרע להס משנמנו פטורס
 גלי טעמנה גופס דהסמא נחמט
 ומדלשננו לקרן דלי ארשטנו נמי
 לקרס סק פטור ואין מציין^א אס
 וזי ידענו וזי ידענו וזי ידענו

וזה הדין מביא שער:
שאל מביא שער:
נה דספק חבל ל
קטע צין כשהוא ל
תלוי
תלוי
ולא
מקט
חא
חל
ואכל
ולכ
קרנ
מומ
בר
הית
קרני
מיד

צעירה
! תתגר
ישיא בר
יקדים
אחת
קדמותה
מעם
לנשיא
נשיא
ם דבר
מעשה

ואלו הדעות מציג כטעם או שטירה והטעם כי נחמה
 נשאל מציג שטיר: אבא. הבא. כי נדע לו על ספק
 ונה דסקס מלב אלל: ודא אישתי קרבן דידה.
 קטע פין כטואר הדעות וטעם כטואר נשאל מציג אטס
 תלוי מודה רב שמעון דמיימי אטס
 תלוי מיקו: מצם דארין. מציג קרק
 ולא כל טס הארן: פרש למוסר. שטין
 מקטלן מידו: אלא הא באורי נבילה
 לתאבון. דכי אף לו כמר דהימאר נבילה
 מלב ונבול והתקין לו לזם חלל בשומן
 ואכלו ודסקס דשומן הוא קא מסיגלי
 ולכשנדע לו דמלב הוא רחל להקריב
 קרבן מיק סבר כיון להמטין אלל מחד
 מומר הוא ופין מקטלן מידו ורשם
 דר יוס סבר כי מחד לא מסיגלי ורשם
 הימאר לז אלל אקורל סב מדיעטו
 קרינא ציה ולא מומר הוא ומקטלן
 מידו: קמר אלל מלב שטירה וז מומר

הוא
זוהי
הכא
בשהוא
רעתך
הניחא
דאזלו
ממר רב
נ * כגן
ניתמנה

דרי' זה צדוקי' ^{ע"ז} ויחשבונו עשניה כנשיא:
אזכ' נביא' וסריפא שקצין ורמשים
ושתה יין נכר. הו'לל וזכ' חולנ'ל הוו
דנשי' שגנסה קלמ' כנס דל' לנכשני'
הא עשה מ'קסא ע'סא ר' ח'ל' ר' י' ע'ס'
בר רבי יהודה אומר אף ח'לוב' כל'אין.
הרי זה מומר: מ'א' איכא. מ'ן מ"ק
לרבי יוסי בר רבי יהודה מ'ון ללמר
מ"ק חל' מל' הרי זה מומר מה לי
חול' מל' מה לי ל'ב' כל'אין ח'ל'
ואיד' ל'וריי'א' ו'סור'": מ"ק סב'
ח'ל'אין ח'ל'אין ח'ל'אין ח'ל'אין ח'ל'אין

פשת
אף
דהיי
מפר
כדל
גור
ועש
צ
אחד

אמינא
 יבעא
 ותפסק
 כשרא
 הוה
 הדיוט
 ואדי
 במא לא
 עולא

אמר מר
אמר מר
נתמנה
דאולי
אשם
שמעון
למא כי
אבל

למחשן הכי זה מומר: דרשנים
 ליה הימנע ופרי הכי אכל אקורא
 דקוי הוא: אבל דרשני או יתוש
 דרי זה מומר: דלמא דרשני להכשין
 קא עבד ללוז מרי דבר מיכל הוא
 וקמי הכי זה מומר ורטי דקוי
 וקשא למחן דלמא להכשין דקוי הוא:
 נלום אלא לך להכשין דקוי הוא
 ואבא היינו עממא דהוי מומר ולא הכי
 דקוי משום דקלמא נעיקא למיטעס
 וקשא דרשניא אכלא למומרי דהוי

ומדבריו נראה כי
הוא מזהיר את
הממשלה להיזהר
במקרה של
החלטתה על
הקמת המועצה
הממשלתית.

ואשם^מ השב בידעו מביא קרבן על
א"ר המעונא מומר לאכול חלב ומביא
ומור היו ומ"ס י'לם מזהא שב בידעו
לדם אלא הכא באוכל גבלתי לתאבון
זויד מומר הוא ומ"ס כיון דאילו אשכח
זהו מומר ואזיהו מומר אכל גבילות
זלובש כלאים אמר מר אכל חלב זהו
ענה א"ר יוחנן ה"ק^מ אכל חלב לתאבון
זויד מומר אשכח חלב גבילות

צדוקי וחד אמר
תוש אחד ה"ז
שיא זה מלך
אומר למען

לָאִים מֵאֵי בְּנֵיהֶוּ אִיכָא בְּנֵיהֶוּ כְּלָאִים
לָאִים כִּיּוֹן דְּמַפְרָסֵם אֲסוּרִיָּה אִפִּי בְּרַבְנָן
עֲצוּדִיקי וְחַד אֲמַר לְהַכְעִים גְּמִי מוֹמֵר אֵלֹא
תַּשּׁ אַחַד הִ"ו מוֹמֵר וְהָא הֵבֵא לְהַכְעִים
שִׁשִּׁי אֵלֹא זֶה מִלֵּךְ כִּי"ו ט' תְּנוּ רַבְנָן נִשְׂאִי יִכְלֹ
אֲמוּרָא לְמַעַן יִלְמַד לִידָאָה אֵת ה' אֵלֵהּ
מִה

[illegible][illegible]

תר חטאה גרידא
במאי פמור. הב"ע
ואכל חצי וית חלב
הדיום
שהוא
שמהנה והשלימ
כדי אכילת פרס
הזו דתיבא גיית
שבה או שעירה
נזקק אכילה
הזי אכילה קטנתא
מ"ל. אכילת
מנה נזקק הב"ע
גון שאכל בית חלב
שחור נשיא ועבר

[illegible][illegible][illegible]

היה חטא ודיעה בזה
מחבר טע' לילך
דיעה הגורמת
קרב להשחית קרב
לרוב צדד נכון קרב
נשיא ועבר ודעה
קדרי' חז' בזה דיעה
כעצ' או שפיה
לחז' אנטרין
למשחית. אבל
הדיוע חטא
למשחית לז' חז' קרב
לחז' חטא

(צ"ל) צריך קרן דהייבא
 חטאה חטאה ודיעה בחר
 ודי חסד טפי לילך
 חסד דיעה העורמת
 נצחא קרן להשחית קרן
 ל' לרוב נאר גאון אכל
 פשוטא נאר ופבר וטע
 וקד"א חל בחר דיעה
 דהייבא כטא או שפיר
 רוב נאר להכי אטערין
 למשחית. וכל אכל
 פשוטא דרע חסדא
 ודע ל' חסדא לא חלי
 חסד דיעה להביא קרן

[illegible]

אשר ק' עבר ממנו
 ונשא שטטא וואס
 ער מנאסלע משה מנא
 ר' וואס מנא שטי
 נא איזא ל'סידר מין
 וואס כלל מיט דער
 יל נחשוי לנשא
 מנשטא דעם הארץ וסל
 כר יל נשא לידן
 שטט. היינע שאכ
 צי ית חלב כשהוא
 שוא ועבר ושלשה
 כרי אכילת פרס
 ורע לו סהו דתימא

א קרינן ביה אש
שיא יחמא לצטרק
בחדד ציי זית קמא בחדד
ציי זית בתרא וליתי
שבח או שגירה
רוב צבור (זלילה)
לילעל) למסרך והלא כה
אל ניש לידון בעשר
לכונה"י לא ילא לידון
לפסוק קט"ו
מכסה או עטירה.
קמה גמול דעי למיור
מומרס מדלג מימי האי

שעור בשחמט נשיא
א קרייגן ביה אשר
שיא יחמט לצמרת
צי זית קמא בהדי
צי זית בתרא איתי
שבה או שיעריה
רוב צבור (דליקל)
ליקל למסרן והלם כמ
ל ניש לידן בעשר
בשה"ל לם ילם לידן
קם"ל דפטור
פ מכתה או שיעריה
קמא צמח דעני למיור
מקמל מדלג מימינא היל

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שיד לע"א

[illegible]

שבת כנחשון בן עמינח

IN

וְהָיָה דְהֵלָךְ שֶׁאֵין עַל בְּבִי אֵלֶּה הָאֲחֵי־
 כֹּהֵן תִּשָּׁם עֲלֵיךְ מִלֵּךְ (דברים י'): בְּתוֹךְ
 הַיָּדִי מִי הוּא נִשְׁלֹט וּמִנְלִיט דִּלְעִי הִיטָה
 לְעֵצָה וְעֵצָה אֵין לֹא: אִי"ף הָיָה בִּירְדָתָה בְּבִבִּי.
 אֲתָם נִשְׁתַּן עֲלֵיךְ שֶׁאֵין עַל בְּבִי אֵלֶּה הָאֲחֵי־
 אֲתָם שֶׁבֶב. דִּלְעִי מִלֵּךְ כִּתּוּר מִכֵּט מִכֵּט
 אֵלֶּה יָמוֹת (משלי כג): וְהִכָּה מְחֻקֵּךְ.
 חֶסֶד: **מִתְנַ"י** אִידָה הוּא הַמִּשְׁתִּית.
 מִתְנַחֵל פֶּר צִדּוּרָהּ וְזֵי הַמִּשְׁוֹת בְּתוֹךְ
 הַמִּשְׁתִּית: וְלֹא מִדּוּבָה בְּגִדִים. שְׂמִית
 שֶׁנִּי עָלָה אֵיךְ לֹהֶם שְׁמֵן הַמִּשְׁתִּית: אִין
 בִּין בֵּין מִשְׁוֹת בְּשִׁמּוֹן הַמִּשְׁתִּית לְמִדּוּבָה.
 בְּגִדִים אֵלֶּה פֶּר הַבָּא עַל כֹּל הַמִּשְׁוֹת.
 מִדּוּבָה בְּגִדִים אֵיךְ מִשְׁוֹת פֶּר הַלֵּס
 יִצֵּר לֹא מִשְׁוֹת וְלֹא מִשְׁל יִצֵּר אֶלֶם מִצֵּל
 בְּנֵהֶם אִו שְׁעִירָה לִימִיד: אִין בִּין בֵּין
 הַמִּשְׁתִּית. וְהִיטָה לְרִשְׁטוֹן שְׁמֹר לְעִדְדוֹ
 לְחֹלָחַר שְׁמֹר הוּא פֶּר שֶׁל עִדְדוֹ שֶׁל
 עִשְׁרִיית הָאֶפֶסֶת שֶׁל: וְזֵה וְזֵה. מִן
 אֵין הַמִּשְׁתִּית דִּלְעִי לְרִשְׁטוֹן שְׁמֹר לְעִדְדוֹ
 בִּין בֵּין שְׁעִיר דִּלְעִי שֶׁנִּי שְׁמִית מִתְנַחֵל
 לְחֹלָחַר (שְׁמִית) לְרִשְׁטוֹן מִשְׁתִּיר
 שְׁמִית: עֲשִׂיִּים בְּעִדְדוֹת הָרֹמֶם. לְמִדּוּבָה
 קִרְבָּנֵת הַיּוֹם בְּיוֹהֵ"כ אִידָה שְׁלִיחָה:
בב"י שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה שְׁעִשֵּׁה מִשְׁחָה. כִּלְכִּי
 מִשְׁחָה מִשְׁחָה קִדָּשׁ יִהְיֶה זֶה לִי (שמות ג):
 בְּזֶה שֹׁמֵרֵם אֶת הָעֲקִירִים. אֲוֹתֶם דְּרִשִּׁים
 בְּתוֹךְ הָאֲחֵרִים שְׁפִרָהֶם לְכִלְכִּי
 אִידָה חֵן לִי בְּתוֹמִים לְרִשֵּׁת מִן דִּדּוּר וְגו':

פּוֹרְעִים וְלֹא פּוֹרְמִים יִמְחֹזְרוּ
הַעֲקִירִים דְּבָרִי רַבִּי יְהוּדָה
בְּכַמֵּם וּמִצִּיף עֲלֵיכֶם שֶׁמֶן וְקִי
יִהְיֶה תַחֲלֹתוֹ שְׁנִים עֶשֶׂר
יִכְלוּ קִיָּם לַעֲתִיד לָבוֹא שֶׁנֶּאֱמַר
וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח [א]
בְּכַמֵּדֹבֶר כִּמְה נָסִים נַעֲשֶׂה בּוֹ כִּי
יִכְמֶה עֲקִרִים בּוֹלְעִים וְכִמְה
יִבּוֹ נִמְשַׁחוּ כֹהֲנִים גְּדוֹלִים
בֶּן מֶלֶךְ וְאֵם תֹּאמַר מִפְּנֵי מֶלֶךְ
וְהוֹאֲחוּ מִפְּנֵי יְהוּדִים שְׁהִיָּה
קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדוֹרוֹתֶיכֶם
גְּדוֹל מַעוֹן מִשְׁחָה מַגֵּן דֶּכָּן
הַמִּשְׁחָה קִמְלִי דִּמְבִּנּוּי דִּכְהָן
מִמְשַׁחֵן מֶלֶךְ בֶּן מֶלֶךְ מַגֵּן
הוּא לָכֵם וּמַגֵּן דְּכִי אֵיכָא
פִּפְפָּא אִמְרַן קִרָא הוּא וּבְנֵי
מִשְׁחָה תֵּנָא אִף יִהְיֶה בֶן
הוּא חֲסוּדִי מַחֲסֵא וְהִכִּי קִרָא
קֹדֶשׁ מִשְׁחָתוֹ כִּי זֶה וְגוֹ
נִמְשַׁח אֵלָּא מִפְּנֵי מַחֲלֻקְתּוֹ
פִּפְפָּא בְּאַפְרַסְמָא דְּכִיָּה הִנֵּה
יָמֵי קִשִּׁישׁ מִזִּנְה וְהַחֲתִיב
אִידֵּן יוֹחֲנָן הוּא שְׁלוֹם הוּא צַדִּיק
יָמֵי מַלְכֵי זוֹטְרִי מִקְמֵי קִשִּׁישׁ
אֲבוֹתָיו הָיָה יְהוּדִים לֹא מִמֶּנּוּ
הָיָה חַד חַד קָא חֲשִׁיב דְּכַתְּבֵי
מֶלֶךְ וְהוֹאֲחוּ וְלִכְסוּף יְהוּדִים
שְׁלוֹם שְׁהִיָּה מִשְׁוֹלֵם בְּכַמֵּם
שְׁמוֹ שְׁנֹאמַר וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ בֶּן
הָרִין אֵם תִּמְרֹד בִּי (שְׁנֹאמַר

ב' ת"ל מכל מצות ה' אלהיו וליהלך הוא אור
סימא מתשמעות קרא לריש קמ"ל דלא דמונא

י"א. אפי"ג דרבי חייל תלמידיה הוה אפי"ה מגדו
שנמט: ובו נמשחו בהנים גדולי' ומלכים.

י"א דרביא: [ג] ציל בשבטם וכן איהא בטתורדי
אמר לו ר' יהודה והלא פסור זכו וכן גרס
תני וזכה בבריתות ובלקוט: [ד] ציל להם (וש)
ליהא כע"י ובכת"י, וכמו בבריתות: [ה] כי הו
ר, וכמו בבריתות: [ו] כע"י ליג (גליון): [ז] [ח]
אי פין הוא: [ט] בכת"י נוסף לא הוי פין:
אמר לרבינא חד אמר ליתאבאון הדרי הו
ר, וזכי מתני אכל פסא פתמיה הוי משבס

בְּחַלְקֵי קָא מַשְׁתַּעֲי קִרְא דְכַמֵּיץ
 פֿוד בִּשְׂעִיר. כְּלוּמַר נִשְׁאֵלוֹת
 עַן שְׂטֵם הַמִּקְדָּשׁ קִים מִיִּמִּינָא
 שֶׁ גִּילָה שֶׁנִּכְבֵּל דֹּהֵר עַל נֶגֶד
 וְהָאָלָא לְפָדִיז בֹּא אֵת הַעֲקָרִים
 עֲשֵׂר לְטָנִין דְּמַפְרָשׁ לִקְמֹן וְהִסְתַּבֵּר
 עֲקָרִים כֹּל שָׁכֵן בְּעִלְיָהּ: אֵלֶּיךָ
 מִתְמַלְאִים מִן הַמַּיִם וְשׁוֹב לֹא

מֵה לִּחְלֹק שְׂאֵין עַל גִּבּוֹי אֵלֶּיךָ^א
 נִשְׂאִי שְׂאֵין עַל גִּבּוֹי אֵלֶּיךָ^ב
 מִיָּדֶיךָ רִבִּי מִרְבִּי חֵיִיא בְּנוֹן אֲנִי מְהוּ בִּשְׂעִיר
 אִמְר לִיָּה הִרִי צִרְתִּיךָ בִּבְבֶּל אִתִּיבִיבֵי^א מִלְכִּי
 יִשְׂרָאֵל וּמִלְכִּי בֵּית דּוֹד אִלּוּ מִבִּיִּאִים לְעַצְמָם
 וְאִלּוּ מִבִּיִּאִים לְעַצְמָם אִמְר לִיָּה הֵתִם^ב לֹא
 כִּיפִי אֶהְדִּי הִבֵּא אֲנִי כִּיפִינִי לְהוּ לִידִידֵהוּ
 רִבִּי סִפְרָא מִתְנִי הִכִּי בְּעָא מִיָּדֶיךָ רִבִּי מִרְבִּי
 חֵיִיא בְּנוֹן אֲנִי מְהוּ בִּשְׂעִיר אֵל^א הֵתִם שְׂבִט
 הִבֵּא מִחוּקֵק וְתִנְיֹא^א לֹא יִסּוֹר שְׂבִט מִהֶחֱדָה
 זֶה רֵאשׁ גִּילָה שְׂבִיבֶל שְׂוֹרֵדָה אֵת יִשְׂרָאֵל
 בְּמִקְלָם^א וּמִחוּקֵק מִבֶּן גִּלְזוֹ אִלּוּ בְנֵי בְּנוֹ
 שֶׁל הִלָּל שְׂמִלְמִלִים תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל^ב בְּרִיבִים:
 מִתְנִי^א וְאִתְּהוּ הַמְשִׁיחַ הַמְשִׁיחַ בְּשִׁמּוֹן
 הַמְשִׁחָה לֹא הַמְרוּבָה בְּגָדִים^א וְאִין בֶּן
 כֶּהֱן הַמְשִׁיחַ בְּשִׁמּוֹן הַמְשִׁחָה לְמִרְבּוֹה בְּגָדִים
 אֵלֶּיךָ פֶּר הִבֵּא עַל כָּל הַמְצוֹת וְאִין בֶּן
 כֶּהֱן מִשְׁמֵשׁ לִכְהֵן שְׂעִבֵר אֵלֶּיךָ פֶּר יוֹהֲ"כ
 וְעִשְׂרִית הָאִיפָה יוֹהֲ"ה חֹה שׁוֹיִם בַּעֲבֹדֶת
 יוֹהֲ"כ וְיִמְצוּיִם עַל הַתְּגִלָּה וְיִאֲסוּרִים עַל
 הָאֲלֻמָּה^א וְיִאֲנִים מִצְטָאִים בְּחֻרְבָּתֵהֶם וְלֹא

ה'רצח: גמ' ^א ת"ר שמן המזשה שעשה מ
 י יוסי אומר והלא לסוך את העקרים אינן
 ש את הדיח וקפחו אמר לו רבי יהודה ובי
 גן וממנו היה נמשח משכן וכליו אחרן
 מד ^ב שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורות
 המושכן [ואת] כל אשר בו רבי יהודה אומר
 נחלה ועד סוף תחלתו לא היה אלא שנים עשר
 יאור שורף ובו נמשח משכן וכליו ואהרן
 ולכים ^א ואפילו כהן גדול בן כהן גדול מעונ
 משחו את שלמה ^ב מפני מחלוקתו של אדוני
 גדול ממנו שתי שנים ואותו שמן קיים
^א זה בנימין שנים עשר לוֹגֵן הוא אמר
 יב ^א והכהן המשיח תחתיו מבניו נימא קרא
 יול אי הוי משיח הוי כהן גדול ואי לא לא
 מד רב אחא בר יעקב דכתיב ^א למען יאריך
 מחלוקת בעי משיחה ולא כל דבעי מלכא
 בקרב ישראל כומן ששלום בישראל קרינא
 משי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורד
^א מלכי בית דוד משוחין מלכי ישראל אין
^א זה מעון משיחה ואין אחר מעון משיחה
 אל יורם ומשום מחלוקתו של יורם בן אחא
 באפרסמא דכיא ואת יהואחז מפני יהויקים
 בני יאשיהו הכבור יוחנן השני יהויקים ה
 קידיו הוא יוחנן הוא יהואחז לעולם יהויקים
 והא כתיב ^א ואת הממלכה נתן ליהורם כי ה
 מקום אבותיו היה אמר מר הוא שלום הוא
 השלישי הרביעי מאי שלישי שלישי לבנים ומא
 לבסוף יבניה ולבסוף צדקדיו ת"ר הוא שלום
 שו איכא דאמר ^א שלום ששלמה מלכות ב
 ל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צד
 ויבאיהו בבלה ^א וכתיב ^א וגם במלך נבוכד נ

לפני כחצי ה' אלהיו ה' אלהיך אלהים ואחד ואחד הדין נמשמש. אלא מה?

תלמידיו [היה] דהיה טשא וזמן (ט) [רב] פמו: בזון אצוי. אט הייח בונן
 י"ג דכחיד בקרסא אשר ימן תמנו על זר וזכרם ותמן ככלל זר. אפשר דדריש
 י"ג בזה פניו ארס ולא מלך זה המן הרשע:

[illegible]

**מסורת הש"ס
עם הוספות**

(ב) (למלך דף ט. י.)
 (ג) (מנהלן, ג) (מנהל)
 (ד) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (ה) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (ו) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (ז) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (ח) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (ט) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (י) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יא) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יב) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יג) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יד) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (טו) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (טז) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יז) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יח) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (יט) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כ) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כא) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כב) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כג) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כד) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כה) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כו) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כז) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כח) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (כט) (מנהל) (ג) (מנהל)
 (ל) (מנהל) (ג) (מנהל)

יָסוּד

מִדֹּדֶיךָ יִשְׁתַּכַּח מִפֶּנֶּה
 תִּלְוִי עַד כִּי יָבֹא שִׁלְחָה
 (וְלֹא יִקָּחֶת עִמָּוִם)
 (מִשְׁלַח מִן הַיָּד)
 בָּהֶם וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תִּדְבֹּר לֵאמֹר שָׁמַעְנָה
 מִשְׁמַת קֹדֶשׁ יְהוָה וְהָ
 לֵי יִדְבֹּרְתִּים:
 (שְׁמַע לֹא)
 ג) וְיָקַח מִשְׁתָּה אֶת שָׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה וַיִּקְחֶתָּהּ אֶת
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
 בּוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אוֹתָם:
 (וְקִדַּשׁ הֵן)

תה 1999

פָּלִיל תִּקְדָּר: [ויקרא ו, טז]
(ח) לִבְדֹּתַי רָחֵם לִבִּי
מֵאֲחֻזִּי וּלְבִלְתִּי מִדֹּר מִן
הַמִּצְוָה יָמִין וְשִׁמְאֹל
לִמְעַן יֵאָרֵד יָמִים עַל
מִלְכָּתוֹ הוּא וּבְנָיו
בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל:
[דברים י, כ]

וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא
אֲדַמּוּנִי עִם יִמָּה עֵינִים
וְנֹכַח לֹא יֵאָמֵר יֵי קִים
מִשְׁחָהוּ בִּי זֶה הָיָא:
[שמאל א מ י]

וְכָגִי יִאֲשְׁרוּהוּ הַכֹּהֲנִים
יִחַזְקוּן הַצִּנִּי יְהוֹשִׁיעִים
הַחֲלָשִׁי צְדָקָתוֹ
תְּרַבְּעֵי שְׁלוֹמִים:

(ח) וַיִּמָּן לָהֶם אֲבִיהֶם
מִתְעוֹת רַבּוֹת לִסְסָף
וּלְהִיב וּלְמַדְעוֹת עִם
עָרֵי מַצּוֹת בְּיַהוּדָה
וְאֵת הַשְּׁמִלְכָה וַיִּמָּן
לְיִהוּדִים כִּי הוּא הַתְּכִיכָר;

[דברי חיים ב' טא, ג]
(ט) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ כָּבֹד אֶת
מִתְנֵה דָוִד תַּחְתָּיו
וַיִּסֵּב אֶת שְׁמוֹ צְדִיקָהּ:
[מלכים ב' טז, ח]

וְיָרְדוּ הַשְּׂמֵרָה
שָׁלַח
בְּכֹל הַיּוֹם
בְּבֹלָה עִם כָּל הַמִּצְוָה
בֵּית יִי וְיִסְלַח אֶת
צָדִיקָיו אֲחֵיו עַל
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל:
(תהי הנושא ב' לו, י)

(ב) וְגַם
נְבוֹכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
הַשְׁבִּיעוּ בְּאֵלֵיהֶם וַיִּקְשׁוּ
אֶת עֲרֹפוֹ וַיִּחַמְצוּ אֶת
לִבָּם מִשׁוֹב אֵל יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
(וְהָיָה הַשֵּׁם בִּלְבָבָם)

גמיו חלל ה' חלליו. חלל

דזל ממנו כדמפרט וואל
מאך דאדערט (מגילה דף
פסוק כ"ד גרס דברי ר'
יהודה: [ו] צ"ל תחתיו
ן (ראשונים וכת"י, וכמו
נח): [ק] צ"י מרש"ם;
[כ] לאקומה (שער
רפוסים הראשונים מחמת
איהו מפרש לברייתא
יוז וס"י מ"י כתנ"י

תלמוד בבלי <עוז והדר> - כט הור'ות תלמוד בבלי עמוד מס 22הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(ב) חתם נ: (כריתות טז)
 מוספתא טו: פ"ג ה"ב
 מוספתא דרומ' טז:
 ה"ג חז"ר ע"א (ט"ז)
 (ג) כריתות דף (ב) (א) [טז]
 פ"ט מנחות טז:
 (ד) כריתות דף (א) ג"ח
 (ה) כריתות טז (ו) ג"ח
 (ז) נקד' דרש"י
 כה. ד"ס קקל' ורש"י
 ביק' כה.
 (ח) כריתות (לחמ"ט) (ט) נגלה
 ד"ה. ט"ז פ' ויקרא
 דברור חזבנה מרשב
 (י) (אחא דר-ט) טול'
 זא קלד-ט' קדושין ט'
 נגלה ט"ז וכן מרש"י
 כריתות ל"ח. ט'
 זה ורש"י ע"ה
 לפע' מנחה. ט' ט"ז
 מנחה מנחה ט'
 וירושלמי ט"ז דמגילה

גמ' משום דוימשה.
כה"ג צריך דף י"ט פ"א
והיה צמז והבא:

[illegible]

(א) תִּשְׁתַּחֲוּ אֶת אֲרֹן
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
בְּמִקְדָּשׁ עֲמֻנָה עֲבָדוּ אֶת
(שמות כה, כב) (וְעֲבָדְתִּי עַל
מִשְׁחַת הָרֶשֶׁת אֶת מִשְׁחַת
(ח) הַצֵּץ מִשְׁמֹן תְּהַשְׁתַּחֲוֶה
וְ אֶת הַתְּרִבָּה חֲסִים
בְּנֵי עַל הַתְּרִבָּה אֲשֶׁר
רָמָה קָרָנִי בֵּן רָחֵם
אֲכַלְכִּי

הממסין^ט: ניהל. תליק: אי מיושר
נחום: לירבי תרגילא. על סם ההוא
מנת ומשפח: ביתא וחבורא. בית
זלף על גז דלית ליה צטאה דצטאה
הדר אחי ואפי^ט הכי לא ליעבד הכי
דלמנא לא חזי צטאה דצטאה פלגה

וְיָי הוּה שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה ^ה וְהַתְּנִיָּא מִשְׁנַגְגֵּי
אֶרֶן נִגְגֵי שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה רַצְנָנֶתָּהּ הֵמָּן וּמִקְלֹ
שֶׁל אֹהֶרֶן שְׁקִדְיָה וּפְרֻחֶיהָ וְאֵרָגוֹ שִׁשְׁלָתוֹ
פְּלִשְׁתִּים דִּירוּן לְיִשְׂרָאֵל ^ה שְׁנֹאמֵר ^ה וְאֵת כְּלֵי
הַזֶּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבוֹתָם לֹא אִשֵּׁם תִּשְׁיֻמוּ בְּאֵרָגוֹ
מִצְרוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אוֹתוֹ וְהִלָּךְ וְיָי נִגְגֵי יֵאֻשְׁהוּ
מֶלֶךְ הַיּוֹדָה נִגְגֵי שְׂרָאָה שְׁכֵתוֹב בְּתוֹרָה ^ה וְיִלָּךְ
ה' אוֹתָךְ וְאֵת מֶלֶכְךָ גִּי' צִוָּה וְגִזְמוֹם שְׁנֹאמֵר
^ה וְיֹאמֵר לְלוֹיִם הַמְּבִנִים לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים
לֵה' תְּנוּ אֵת אֶרֶן הַקֹּדֶשׁ בְּבֵית אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה
בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵין לָכֶם מִשָּׂא בִּכְתָף
עֲתָה עֲבְדוּ אֵת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֹמֵר רַבִּי אֱלֶעָזָר אֲתִיָּא ^ה שֵׁם ^ה שֵׁם אֲתִיָּא
^ה מִשְׁמֶרֶת ^ה מִשְׁמֶרֶת אֲתִיָּא ^ה הִדְרוֹת ^ה הִדְרוֹת
אֹמֵר רַב פַּפָּא בְּאַפְרִסְמָא דְּבִיא ת"ד ^ה כִּרְצֵד
מִתְשַׁחֵק אֵת הַמְּלָכִים * כִּמְזֵן נִזְר וְאֵת הַכֹּהֲנִים
כִּמְזֵן כִּי ^ה מֵאִי כִמְזֵן כִּי אֹמֵר רַב מְנַשֵּׁיָא בֶּר
גֵּרָא * כִּמְזֵן כִּף יִינִי תִנִּי חֲרָא * בְּתַחֲלָה מִצְעֻקִין
שְׁמֵן עַל רֵאשׁוֹ וְאַח"כּ נִתְּנִין לֹא שְׁמֵן בֶּן רִיסִי
עֵינָיו וְתִנְיָא אַחֲרֵיתִי * בְּתַחֲלָה נִתְּנִין לֹא שְׁמֵן
בֶּן רִיסִי עֵינָיו וְאַח"כּ מִצְעֻקִים לֹא שְׁמֵן עַל רֵאשׁוֹ
תִנְיָא הוּא אֵיכָא דְאֹמְרִי מִשְׁחָה עֵדִיפָא וְאֵיכָא
דְאֹמְרִי יִצְיָקָה עֵדִיפָא מ"ט דְּמָאן דְאֹמְרִי יִצְיָקָה
עֵדִיפָא דְכֹתִיב ^ה וַיִּצְוֶק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה עַל
רֵאשׁ אֹהֶרֶן וַיִּמָּשַׁח אוֹתוֹ לְקִדְשׁוֹ וּמָאן דְאֹמְרִי
מִשְׁחָה עֵדִיפָא מ"ט קִסְבֵּר שֶׁכֵּן אֵתָּה מִתְּנָא
אַצֵּל כְּלֵי שֶׁרֶת וְהַכֹּתִיב וַיִּצְוֶק וּבִסּוּף וַיִּמָּשַׁח
הִכִּי קְאָמֵר מֵאִי מַעֲסֵ וַיִּצְוֶק * מִשְׁוֹם דְּוִימָשַׁח
ת"ד ^ה כִּשְׁמֵן הַטּוֹב [וְגו'] יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן וְזֶן

ות היו תלויות לאהרן בזקנו אמר רב פפא
 יצא משה דואג אמר שמא חס ושלום מעלתי
 לחרמון מה מל חרמון אין בו מעילה אף
 דואג אמר שמא משה לא מעל אבל אני מעל
 ואחים גם יחד מה משה לא מעל אף אתה לא
 שתבשך מלכותם שנוי ויאמר המלך להם קחחו
 מר רבי אמי האי מאן דבעי לירע אי מסס
 ליום הכפורים בביתא דלא נשיב זיקא ויקא
 יוסקא ובעי למידע אי מצלה אי לא מצלה
 ק[לאורחא] ובעי למידע אי חורס ואתי לבייתא
 דהדר ואתי לבייתא ולא מלחא היא דלמא
 סימנא מלחא היא [עלולם] דא רגיל למי
 ור רב משרשיא לבריה כי בעיתו מעל ומי
 קמיה חזו לפומיה דכתיב והיו עיניך רואות
 משכן מוא משכן שמעתייכו ותיב אקיל
 א סריא דמתא מחסיא למיכל מכותחא ד
 יוד ושלמה שנמשחו בקר נמשכה מלכות
 בשמן המשחה וכו' ת"ר ^ע משיח יכול מלך
 יכול משוח מלחמה תלמוד לומר והכהן ^ע המש
 המיומנת שביד הבא נמי המשיח המיומן ש
 עיר הוא דמיתי איצטרך ס"ד אמנא על שנענ
 משוח בשמן המשחה כו' מתניתין דלא כר
 על כל המצות דברי ר"מ ולא הוה לו חכמים כ
 מרובה בגדים מני תלמוד לומר הכהן ה

עבד ה' כן הוה מלמעלה ממנו והיה
אמן לכן לא לעצמי: קרא ודבר
ברחי ויפלא ויחבירי. דמי גדלי לעמל
ספי משאר ירקום. קרל דלעם דורל
תלנן: גרשו חגיגתא. משיקל כ' דימי
דחור מגלל מלחל פומיחו וסחון
ידעין למשל ליה: חשיטתא. חשיטתא
לנל ליספון סומיחינו במעין זה שמוך
והיך: דתא חשיטא. הו תלמיד
סמיני לרמיס הלורלס ומרסס יפה
היה ססס אלל פומדיחלס לז' הו מרס
מגלל כן וקסמר ליה מוטס ל' דורס
חשסס במחלס מחסיל מלדור חשסס
פומדיחלס: גידרס פריא. מוטס לאכול
ד' אן מוסרס מלסרסין ^{פ'ק} דומי:
פומדיחלס סמוך למסרסין: סמיל:
פומדיחלס דמי בימי. אפילי סמוסס
מסויס דומי סמסרס אלל חלסן כספוסיס
הימנו ^{פ'} אפסי' לא חלסל הימנו דלסרסין
סמך (ערס סמסס) ואלן עומין
(סמסס מי'') שללס דרסיס אלמרו
בזומס סמוסס אלל כ'כ' הו דימי ספסי
דמורגומי סלע יפסל חלל סמסרסי
מוטס חלסל גילעלס קרלס סלן דמיס
ירקיס סמסס סאולסס אורו עגריס
סריס סמסס דמי סיסי סלומ' מלסרסי
וסומוס גדולוס לפי דמיסין: קריס: אלל
הבון המביש ^{פ'} יבול' מלך. יבול' פר סהיה
מסוס ח'ל סן: היסוסן סבססוסיס.
דמיס כסן גדול: מרססס בדיס מנין
תלמוד לומר והיבול' ^{פ'} הכסן סמסס:
למלך

שמן המשחה יצתה בת קול
מזן המושחה שבזקן אהרן אֵין
תִּי יצתה בת קול ואמרה לו
מעלת תִּי ד' אֵין מושחים את
מכם את עבדי אדוניכם [וגו']
שתיה אֵי לא נִתְּלִי שתא
משך נהוריה נדע דמסק
דבִּי תרגולא אֵי שמן ושפר
אֵי לא ניקום בביתא דחברא
חלשא רעתה ומיתרע מליה
זיזי בריש שתא קרא ורוביא
די קמי רביכו גרסו מתניתא
את מודך וכי גרסיתו גרסו
לִי דמתא מחסאי ולא תיכו
בזי כיפִּי רמא קרני באלהי
שאול ויהוא שנמשחו בך
לִי כהן אֵי כהן יכול מרובה
ז שאינו משיח על גביו מאי
מושחים אמר מר משיח יכול
מעשה יביא שעיר על העולם
מאיור דאֵי ר"מ הא תניא
ש דר"מ דתניא משיח אֵין לִי
שיח במאי אוקימתיה כרבנן
אימא

[illegible]

מ א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
תהי' עלי התקדש
כלום נ:
ל ב ד מ' נס ה' יא
ופ"ח תהי' תלמיד
כלי יא:
ג ד ה וז"ע ל"ח סי'
תקטב ק"ח:

[illegible][illegible]

עליו אל גוי אשר לא
ישראל אין לכם משא
אחריו אל בני ישראל:
(ב) ויאמר יי אל
לדוריתכם: (שם ל, טא)
יבדו ציון כי שם צוה
והקבצתם את שלמה
והאמר עליו לבי ביי
(ט) על בן לא
(ד, ט)

**מסורת הש"ס
עם הוספות**

י' האוס ממן שמעויה על הצמחה חלמה
כלומר כהן גדול שנעטרע מהו צאלמנה:
זהו דמי להאי מאלמנה או למהא כהונה
מאלמנה ובי נעטרע דליכא כהונה גדולה
לא פקד וכוונתו צאלמנה^א עבר שפחת
מומו בראין תלמוד ד'מור ודורא^ב דלפילי
עבר עקין ממנה מומו אקור צאלמנה
וכי נעטרע אין לך מוס גדול מזה ושמי'^ג
מינה דלפילי הכי אקור צאלמנה: ד'משה
ד'משה משה^ד דהיינו בשפת חלוק:
ד'משה ד'משה משה^ה צולאר בשפה
צמפתת חלוק: ד'משה מקמי שפה.
שקורעין למטה משפה לפי שהול למטה
מזיח הולאר: ד'משה מקמי שפה.
שקורעין צח הולאר ממנו: ביון דבעלמא
הוי קרע דלס רלה אינו מצדיל אלס
קורעין^ו למטה משפה ואלס ידי קריעה
אס כן כהן גדול היכי מצי קרע למטה
מקמי שפה קרי כאן צדדו לא יפרוס:
אינו ילא קרע ש' תלכות^ז דעלמא
לא ילא ידי קריעה שפחת מותר צבכה
גדול: בראש ובגד ש' פופה. דכתיב
וסרע את ראש האשה (מצד ה) ומן
צמח^ח קוטרה (ו' ז) הכן אמות צבצירה
אס נקרעו נקרעו ואס נפרמו נפרמו:
שפוא^ט מבר ד'ה בחרמא כרבי יהודה.
דכל שטיי מצדיל מקמי שפה הוי קרע
של תפלות: ופליג עליה בבואר. דלפילי
רבי יהודה סבר דכין גדול אינו צפריעה
וסרימה כל עיקר ושמואל סבר דפורס
מלמטה למטה מקמי שפה: י' ד'משה י'
ד'מכתב אשר ד'עזרת התמיד. אלס לכל
דחידלל צל מקוס היא קדמה דזה צנה
אז צבכל מקוס חדיר קורס דמשמע אשר
לפולח המורה שחיה נכד: ד'פחותה אשר
לקרות מצורה: ד'ברך ראשון. שמון:

וַיִּפְרַח הַמִּבְיָאִים עַל כָּל הַמְצוֹת
וַיִּגְזַן בַּמִּשְׁוֹחַ מִלְחָמָה חֹזֶן מֵה'
עַל הַבְּתוּלָה וְאִסּוּר בְּאִלְמָנָה
מִמָּוֵא דְרִ"שׁ הָיָא אִ"ר פֶּפֶא
ה' דְּבָרִים הָאֻמּוּרִים בִּפְרָשָׁה:
זֶה הַמִּשְׁוֹחַ זֶה מִשְׁוֹחַ מִלְחָמָה
רָאוּשׁוֹ לֹא יִפְרַע וּבְגָדָיו לֹא
כִּי נֹזֵר שְׂמֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו
ה' תִּל' וְהוּא כְּתָנָא וְהוּא אִשָּׁה
אִין לִי אֵלָּא שְׁעֵבֵר מִחֻמַּת קְרִי
בְּאִלְמָנָה מִדְּהָא דְּחִי אוּ מִפְּפֹד
בְּנַחֲמֵן לִרְב פֶּפֶא תְּנִינָא אִין לִי
בִּרְשִׁיָּה וְיִתִּיב לִיה בְּרַחֲמֵי:
וּזְנִין כִּי לֹא אוֹכֵל *וְהַדְּיוּט לֹא
ה' מִמֶּשׁ וְשִׁמּוּאֵל אֲמֵר לְמִשָּׁה
*עַל כָּל הַמְצוֹת כֹּלֵן רָצָה
אֲמֹר מִבְּדִיל כִּיֹּן דְּבַעֲלָמָא הָיָא
כָּל קֶרַע שְׂאִינִי מִבְּדִיל *שִׁפָּה
דְּהָא תְּנִינָא *אֵילוֹ נֶאֱמַר רָאשׁ
דְּתִיל' *אֵת רָאשׁוֹ לֹא יִפְרַע
עָאֵל *אֹמֵר אֵינִי פּוֹרֵם כְּדֹךְ
דְּי' בְּחָדָא וּפְלִיג עֲלֵיהּ בְּחָדָא:
*אֵת חֲבִירוֹ פִּר הַמִּשְׁחָה וּפִר
מִילִי *אֲמַר אֲבִי דְאֲמַר קֶרָא
הַבְּקָר *עוֹלָת הַתְּמִיד לְמָה לִי
אֵת חֲבִירוֹ: מִנֵּל *דְּתָנָא דְּבִי
שֹׁן וְלִישׁוֹל מִנֵּה יִפֵּה רָאשׁוֹן:
כֶּה

"כתי" מי אמרין כהונה גדולה מרחא דחאי
 ולמא ספסר פסר באלמנה כיון שנזפרע ואי
 רע (באות המס, וכיה כתי): [ז] כתי וספי
 [יר] קורם: [ז] כן גורל כתי (כתי): [ז] כן
 כן תלי והוא פי (כתי):
 מלורע מי מלוקו עמר: מידהא דחי או ספסר
 שקורש מחבירי קורם את חבירי. [מאז השמש
 שמשות]:

(א) צבורות דף טו.
(ב) צבורות סדר ג' צ"ב
קמה: (ד) צבורות סי
רש"י שהיה רב יוסף הולך
לצית הדופלא, (ה) פי
נערות ערך אפי.

י"מ לא אמר אמר רבי יוחנן

היה עדיף^ט רב יוסף סניי
מזר הבז צריכין למרי חמא
מלך רב יוסף וכל שני דמלך
בר מתנה הוו יתבי והוו צריי
לא איפרך חזיה רבה^ט לאבי
הי מנייהו עדיף
הדר

[illegible]

להביא שום חומן במך ביתו אלא כשה
על לבימה דרסה ושם היה מקו וא
בעצמו¹ כל חומן שנים שמך רצה
עצמו אלא היה עוסק כל שעה בחו

מי הם הללו שממיהם
 אין לנו מזכירים אמר
 לעקוד כבודך וכבוד
 ש אהבתם גם שנאתם
 אמר ליה ה האויב תמו
 הני מלי היבא דאהנו
 אהנו מעשיהו הדר
 רבי מאיר אילו היה
 אמר רבא אפילו רבי
 אמרו משום ר"מ אמר

בן גמליאל ורובן חד אמר
לחמן איזה מהם קודם שלח
רב יוסף עליה מלך רבה
ומונא לביתיה לא חליף
מלחא ולא מפרך להו ריש
פתח ואימא איבעיא להו רבי
יבה בר רב מתנה מתן ומסי

ליקא לה מסכת תוריות

ולא היה אפשר לנאח מסס למנות את השני עד
 ומצרי להירד ירסא. אשר כל עד מנייה מלמד עד
 יישא. לומר ראה לו הרמז ראש ושלטון מני
 לקמן דמן שומר פסוקי קדש. ופי' עד ראה
 ויו ממני בטס אלוסי אלף דהוי קרא ליה אבי
 ויהי דממניו מן שומר מלמד לחד מנייה ונשי
 מלמד רבא בר מתנא שומרן ופסוקי מלמד לל
 מן מנייה עדיף ופסוקי נסיון:

וליקא לה מסכת הוריות

וְאֵת דְּגָרְסֵי שְׁלֵלָה רָצָה לִנְהַוֵּךְ שְׂרָרִית
כְּלוּמָר שְׁלֵלָה הָיְתָה לוֹ פְּנֵאֵי לְהַקִּיץ
בְּתוֹרָה לְפָנֵי רָעָה: חֲזִיחָה לְאֵבִי רַבְּבָה

והצניח פתח. ואמור דרשא דמשמא
בסקסן ליה רשחא תצי קרו ליה נחמי
וואיצא דלמרי דנשקן גנאי קרי ליה
נחמי כלומר עדין אחס מלמיו של
י' נחמי⁽¹⁾: חריף ופקשה. ממוך פלפול
מירא דהוה ליה הוה מקשה וממך
חל דהוה ער מנה לא הוה חריף כל
י' אלא ממך שחא שחא ומעין יפה
יפה מטיח אלינא דהלכחא:

חדרן עלד כהן משיח
ומליקא לה מסכת חוריות

סיני עדיף והד אמר עוקד
לחו לכו סיני עדיף * דאמר
ה עשרין ותתי שנין והדר
אב"י ורבא ורבי זירא ורבה
ישא דכולהו איפריך דאב"י
רבי זירא ורבה בר רב מתנה
סמך מאי תיקו:
ות

כדי שלא יתקשו ב שנינו או רשע. לשיך אמת
א דכולהו אפריך ואילו דאביי לא אפריך ד
סנים מתחם דלא איסור ליה מלתא אפריך ליה
האי גאון ויל' א' דלמי נמינו קמו ומפריך
אבי גאון ארמי כהנא שקורא אבי ומלין ליה א
ונשאל מי מניינו עדיף. ויטעמא מפרש (מזה) ו
ר לא אבי מוטעלל ומרץ כי כן להקשות ולתור

[illegible]

לְאֶקְשָׁיו וְלֹא מִיָּדוֹ וְכֵן פָּרַשׁ צִיָּו דָּף
וְכֵן אֲשֶׁר לֹא חֲשׂוּתָהּ וְאֵשֶׁת כִּלְיָ וְחִינָה
יָדָהּ הָיָה צִדָּה וְכֵן לִדְלִיָּה "עֲנִינָהּ
וְעִנְיָהּ: דִּיחָה רָשָׁה בֶן יוֹסֵף וְכֵן לִקְמָן
וְנִמְחָלָה לִי מִלֵּב בְּשׁוּמָן "וְאֵלֵינוּ הִסְדָּה:
יָדָהּ מִלֵּב צִדָּה דִּהָהּ:

מע וכו' ממשה יסירא אפי' גמיר ונא
הנוראה צום דין פטור הייב משכנתא לה
ימיה"מ מאי ר' יהודה דמיא "ואם וכו'
מאי עבדמייהו צום דין מי מיינו קלמ
רשאי ד"ה ועדין אני ואמר רבא צ"ל
הכי וכו' גרידמא נמי ליפסח מי הייב
נמי מסיב: ד"ה קלמ וכו' הנוראה

מאס"מ ונ"צ מפרש"י מעמע דה"ג מוא
דהורו מיקו: רש"י ד"ה לעז מיימו
ע' צמס' דלמחז דף י"ט ע"צ ד"ה
י"ח דין סטור סס"ד: ר"ה מין דסרי
ווא:

חזלה והואיל" וכן תפי' הן מזה "ס"ס
 ש"י ד"ה או לא וכו' ותלמודי ס"ס
 "ומצא חסם חלי": ד"ה וזוהי וכו'
 וכו' להביר "כן עשה: ד"ה איכא
 חליב:

ימי דמי התם" בספק מנעוד יום ספק
 "דמייליג: שם כדרכה דלסיר והוא
 ספק משמעה וכו' כסרי דכיום לזמו

[illegible]

ר "קסבר צ"ד" מציין ולא נסר:
מציין כ"ל ויחס כל קהל וקהל מציין
לאו שני וס' דשני שבס"ס לא סגי. כ"כ
יס צבר ע"ס שבט ט' ששטס דמציין
זה משמע וכו' צפרק ד' מיוס. כ"כ לא

ומים אשר שגשגים "דמחקרין קהל" (א"ל)
שנעה ואין דום "של קהל" כיון דלאו:
רובא כל"ל וציבת רוב נמשק: ד"ה

כלת "שהיה רבי יוסי" אומר על פ"ו סב
 שן "מטמאת אלם הסי" דקרו לנו שומפין:
 מסי: ד"ה גמלתם וסי' וכן מליט "ממ"
 "מליט" הניד בלחן חי וכו' ש"ח דהיה

אחרים צהורלמו: שם ילא מעים שאין
מבא וכו' שאס סודו "כדכר עמימים על
רהי חזית

צוהרם בוכים אלא על העגם בצ"ל ומ
צ"ד בצ"ל ומצבם מקרבן נמחק: ד"ה מ
כר ואסילו הכי בצ"ל ומצבם לאשמה

מצעשה (בית דין). מי צ"ל נמחק: ש
ב"ד, מי שלו נמחק:

מאי עבדתיהו (שלא בהוראת

ה' א"ן. ואע"ג דרש"י (ר"י):
הוא מדקדמי לכל הוא סודם מלמטה.

בהדדיות ובין. ע"פ:

בהדרין ובין כלל:

המפקד הכללי וכ"כ הצ"ח:
ר' דבאן הוא סוף הדיבור ואס"כ מה"ד

יד כשנזקק למושיט וכו' כל הגוף וכו'
 שם אתם וכו' כדאמר לעיל. כיצד עי'
 שם וכו' כדאמר לקמן. מלח לקמן
 ית. כלי: בתום דיה שים וכו'

ס נמחק. ונ"ב סלים כל"ל וכ"ה צפ'

י' חוה' יאנעס צומא דף י' פ"א צד"ס

שבת של 57 ואכתי נוקמא. מלוח
ייה דא לא קשי וכי דכי נצטוו

[illegible]

רמיה סטורא חנא:

:by

טעג: רש"י ד"ה אמרין וכו' קסנר
 ית ליה גרירס: ד"ה אלף וכו' דאכא

ומתקין: רש"י ד"ה מנחם וס' ולא
י"ל והד"ח:
משנ' משאוי אפשר "אלה מנחם וס' וקא

ד"ר י"ד לטור צפר וכו' וקנגמו טוס
יל וסיצמ ממטלמו נממק: ד"ד הולר

שפירס וכו' ואם נפש "אמת דאחד יחיד
: ד"ה וסיקצול וכו' נאמר כאן עליה